

Депутат Волинської
обласної ради
«кришував»
переправлення
ухилянтів за кордон

Нововолинець
Ігор Новосад
через 74 роки
розшукав в Австрії
свого діда

№ 27 (16 925)

ВОЛИНЬ

Середа, 9 липня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Перемога кується і в тилу!

«Скільки поїздок здійснили до хлопців на фронт?! Та могли б уже 6 разів об'їхати навколо світу!»

Подружжя Івана та Катерини Андрощуків волонтерить із першого дня війни.

Команда волонтерів Горохівської районної організації «Спілка учасників АТО/ООС «Щит», координатором якої є Віталій Гладун, свої рейси на Схід не рахує, звіт про зібране та завезене на всі fronti – від цвяхів до дронів – публікує на свій сторінці у Facebook. А цими днями задля цікавості волонтерський екіпаж Андрія Лебезуна та Івана Андрощука зробив воістину вражаючий підрахунок: з дня повномасштабного вторгнення росії вони використали стільки моторного масла, що непримітною «щитівською» автівкою можна було 6 об'їхати... 6 разів навколо світу!

Розповідь про волонтерів-патріотів – на с. 8

■ Неспокійні серця

«Це читання, що перевертає свідомість»: завдяки волинянам італійці зізналися про Голодомор в Україні

Подробиці – на с. 5

Із початку війни волонтери Андрій Лебезун і Віталій Нагорняк доставляли газету «Волинь» на всі напрямки фронту.

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

А загалом, у цих волонтерів щодня «червоніє» телефон від дзвінків із фронту ще з 14 квітня 2014 року. Відтоді своєю головною роботою вони вважають доставку на Схід замовлень захисників. Одна з не-

щодавніх поїздок Андрія Лебезуна та Івана Андрощука була до Покровська, де бої рівняються земному пеклу, і в якому Україну боронить Андрій односельчанин із села Борочиче Мар'янівської територіальної громади Віталій Нагорняк.

« У цих волонтерів щодня «червоніє» телефон від дзвінків із фронту ще з 14 квітня 2014 року. »

Резонансна книга «Уклін ангелу» Андрія Бондарчука, яку переклала на італійську волинянка Юлія Євтушик.

■ Побачення з Волинню

ФОТО: МИКОЛИ ЯКИМЕНКА.

Ось так на карті виглядає найстаріший магістральний канал України.

Турський канал чи... річка Люцемер

Поблизу села Гірники міжнародну трасу Ковель – Брест перетинає рівний як струна і широкий як ріка Турський канал. Його історія мало кому відома. Хоч він, вочевидь, найстаріший магістральний канал України

Ось такими занедбаними виглядали у 2005 році переливні споруди на Оріхівській водоживильній системі. Зараз вони, після невдало проведеної демаркації кордону, опинилися на території білорусі.

Микола ЯКИМЕНКО, заслужений журналіст України, почесний краєзнавець України

« 3 1874 по 1897 роки у басейні ріки Прип'ять було прорито 70 відсотків усіх осушувальних каналів. »

Багато хто вважає будівничим каналу інженера генерал-лейтенанта Йосипа Іполитовича Жилінського (1834 – 1916). Підстави для таких припущень вагомі. Адже саме Жилінський за дорученням міністра державного майна росії Петра Валуєва 1873 року очолив Західну експедицію по проведенню меліоративних робіт на Поліссі. Під його керівництвом розроблено Генеральний план осушення заболочених районів цього краю. З 1874 по 1897 роки експедицією збудовано 4367 верст (верста – 1,067 км) меліоративних каналів,

549 мостів, 30 шлюзів, очищено від зарослів 127 верст русел рік. І хоч роботи проводилися на території трьох губерній, основний їх обсяг виконано в басейні ріки Прип'ять, де було прорито 70 відсотків усіх осушувальних каналів. Турський теж розташований тут. І все ж його збудували задовго до прибуття в наш край генерал-лейтенанта Жилінського. Але коли?

Продовження публікації – на с. 10

■ Герої нашого часу

Історія солдата Костянтина Назаркевича з позивним «Луцик» – це приклад незламності, професіоналізму та глибокої любові до Батьківщини. Він пройшов найскладніші ділянки фронту, виконував надважкі завдання – і повертався, аби йти знову. В його руках – зброя, в серці – відповідальність за побратимів, а на грудях – нагороди, що стали символом мужності.

Про три нагороди героїчного захисника розповіла пресслужба Групи комунікацій Волинського ОТЦК та СП

Ліна ВОГОНЬ

МЕДАЛЬ 36-Ї
ОКРЕМОЇ БРИГАДИ
МОРСЬКОЇ ПІХОТИ

Ця відзнака «За оборону плацдарму Кринки» стала для Костянтина більшою, ніж просто нагородою. Вона – нагадування про бойове братство, біль втрат і силу, з якою він форсував Дніпро під вогнем

МЕДАЛЬ «ХОРОБРЕ
СЕРЦЕ»

Її солдат отримав особисто від командира ОТУ «Харків» за професіоналізм і бездоганну вогневу роботу на

Волинянин відправляв у пекло москалів на Херсонщині, Харківщині та Курщині

Фото: ілюстративне, dostyp.com.ua.

А «Золотий хрест» Костянтин Назаркевич отримав за «...до біса велику кількість вбитих та покалічених русачків».

Вовчанському напрямку. Його позиція була настільки грамотно замаскована, що ворог не мав жодного шансу. Костянтин випустив понад 2000 мін, створюючи для противника справжній нічний жах. Це була гра тіней і вогню, де він завжди був на крок попереду.

«ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ» – ВІД ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧА ЗСУ

Його найцінніша нагорода – за бойові дії на Курському напрямку. Там його відді-

лення показало себе як злагоджений механізм, який спочатку штурмував, потім тримав оборону, вижив в оточенні та вийшов переможцем. За словами самого Костянтина, нагороду він отримав за неймовірну ефективність: «...до біса велику кількість вбитих та покалічених русачків».

Ці нагороди – не просто метал. Це – жива історія спротиву, написана руками бійця, який щодня доводить: «Без тебе це не закінчиться». ■

■ У номер!

Шквали вітру знеструмили понад 170 населених пунктів на Волині

У ніч із 7 на 8 липня область накрили шквали до 20 м/с

Любомира НАТИНКА

Через складні погодні умови станом на 9:00 ранку 8 липня без електропостачання залишалися 105 населених пунктів повністю, 67 – частково.

Як інформувало ПрАТ «Волиньобленерго», найбільше постраждали території, які обслуговують:

- Ковельська філія (Любомльське відділення);
- Володимирська філія;
- Камінь-Каширська філія (Ратнівське та Маневицьке відділення).

Знеструмлено 26 912 домогосподарств. Тимчасово виведено з ладу 720 трансформаторних підстанцій.

До ліквідації наслідків негоди залучено 41 аварійно-відновлювальну бригаду та 63 одиниці спеціалізованої техніки.

Терміни відновлення електропостачання можуть відрізнятись залежно від конкретної ситуації на місці.

«У жодному разі не наближайтеся до обірваних проводів! Не намагайтеся самостійно усувати пошкодження», – попереджають в установі.

Побачили аварійні ситуації – повідомте: 068 478 48 48 (Kyivstar); 095 478 48 48 (Vodafone); 0332 78 48 48; 0 800 21 01 31. ■

✚ ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Леще» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

■ Важливо

Новий рівень підтримки України від НАТО

Володимир Зеленський повернувся з саміту НАТО з новими гарантіями підтримки України, розповіли в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Н априкінці червня в Гаазі відбувся саміт НАТО, який став важливою віхою для міжнародної підтримки України. На саміті було ухвалено історичне рішення: країни НАТО збільшать оборонні видатки до 5% ВВП до 2035 року. Частина цих коштів прямо спрямовуватиметься на підтримку української армії та оборонної промисловості. В той же час Росія визнана довгостроковою загрозою євроатлантичній безпеці.

В партії «Слуга Народу» зазначили, що Президент України Володимир Зеленський також був присутній на саміті. Його офіційно запросив генеральний секретар НАТО Марк Рютте. Глава Української держави провів десятки двосторонніх і багатосторонніх зустрічей, виступив із ключовими ініціативами та досяг нових домовленостей із партнерами.

€50 МЛРД ПІДТРИМКИ ВІД НАТО

У фінальній декларації країни НАТО підтвердили зобов'язання підтримувати Україну в довгостроковій перспективі, фактично вмонтувавши її в свій оборонний бюджет. А Генсек альянсу Марк Рютте анонсував, що військова допомога Україні цього року може перевищити рекордні €50 мільярдів, які були надані торік.

В партії «Слуга Народу» пояснили, що йдеться не про централізований пакет від НАТО як організації, а про сукупність двосторонньої допомоги від окремих країн-членів. Під час саміту підтвердили, що ця модель підтримки зберіга-

ється і темпи фінансування зростають. Зокрема, в 2024 році союзники надали Україні €50 млрд допомоги, а в 2025 році лише за пів року — вже €35 млрд. Таким чином, країни НАТО зафіксували намір утримувати рівень допомоги Україні не нижче минулорічного.

ЗУСТРІЧ ІЗ ДОНАЛЬДОМ ТРАМПМ: ШИРОКИЙ СПЕКТР ТЕМ

В партії «Слуга Народу» розповіли, що на полях саміту НАТО відбулася зустріч Президента України Володимира Зеленського з Президентом США Дональдом Трампом, яка тривала 50 хвилин. Лідери країн обговорили практичні кроки щодо посилення української армії, зміцнення про-

ремовного процесу, а також – санкційний напрямок, наші двосторонні відносини після підписання двосторонньої угоди.

Дональд Трамп, у свою чергу, охарактеризував зустріч як «дуже приємну». А на запитання про подальшу військову допомогу Україні, президент США відповів: «Подивимося, як це буде. Київ хоче отримати ракети Patriot. Побачимо, вони нам теж дуже потрібні. Але я хочу, щоб ми могли вам їх надати».

АУДІЄНЦІЯ У КОРОЛЯ НІДЕРЛАНДІВ

В партії «Слуга Народу» розповіли, що під час перебування в Нідерландах глава Української держави мав аудієнцію в короля Нідерландів Віллема-Александра. Президент України подякував Нідерландам за солідарність із українцями та висловив особисту вдячність Його Величності королю Віллему-Александру та Її Величності королеві Максими за підтримку України та українців, які знайшли прихисток у Нідерландах.

ПІВНІЧНА ЄВРОПА ТА НОВА ЗЕЛАНДІЯ: НОВІ ДОМОВЛЕНOSTІ Й ІНВЕСТИЦІЇ

В партії «Слуга Народу» розповіли, що Володимир Зеленський також провів низку переговорів із лідерами Північної Європи. Так, після розмови з Прем'єр-міністром Нідерландів Діком Схоофом було оголошено про новий оборонний пакет на 175 млн, що включає радары та безпілотники. Крім того, було домовлено про спільне виробництво дронів у Нідерландах для України за українськими технологіями.

З лідерами Франції, Данії, Фінляндії, Швеції та Норвегії, глава Української держави обговорив зміцнення ППО, нові оборонні пакети, кооперацію у виробництві безпілотників, ракет і систем РЕБ. Особливо підкреслено готовність партнерів інвестувати у військову техніку, виготовлену в Україні.

З Прем'єр-міністром Нової Зеландії Крістофером Лаксоном розмовляли про перспективи інвестування у виробництво військової техніки в Україні та запуск ініціативи, що допоможе боротися з іранськими «шахедами», зокрема, виробництво перехоплювачів і систем РЕБ. ■

РАЗОМ МИ ОВОВ'ЯЗКОВО ЗМОЖЕМО ЗАХИСТИТИ ЖИТТЯ І ДОСЯГТИ СПРАВЖНЬОЇ БЕЗПЕКИ ТА МИРУ», – ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПРО САМІТ НАТО.

УКРАЇНА ТА ЄВРОПА: СТРАТЕГІЧНА ЄДНІСТЬ

В партії «Слуга Народу» зазначили, що лідери європейських країн дуже тепло зустріли Президента України. Під час перемовин із Президентом Європейської ради Антоніу Коштою, Президенткою Європейської комісії Урсулою фон дер Ляен Володимир Зеленський акцентував на важливості запуску оборонного інструменту SAFE з обсягом до 150 млрд євро. Окремо обговорено запуск переговорних кластерів щодо вступу України в ЄС, додаткові санкції проти РФ та підготовку 18-го санкцій-

■ Скандал

Дочка померлого солдата з Ківерців вимагає його перепоховання з усіма почестями

Рідні Юрія Торбича просять у командування військової частини позбавити померлого статусу СЗЧ – того, хто самовільно залишив військову частину

Дарина ШЕВЧУК

У Ківерцях виник скандал через організацію церемонії поховання 58-річного військовослужбовця Юрія Торбича. Дочка захисника звернулася до мера міста з вимогою провести перепоховання батька з міського кладовища на Алею Слави з належними військовими почестями. Волинянка стверджує, що прощання відбулося з грубими порушеннями та без належної шани й звинуватила у цьому власницю ритуального агентства Ніну Павлішину. Остання ж зазначає, що Юрій Торбич самовільно залишив військову частину, що і стало підставою для організації похорону без певних почестей, а рідні на це погодилися.

Волинянка Інна Торбич написала 1 липня на своїй сторінці у фейсбуці, що похорон її батька відбувся 16 червня на міському кладовищі у Ківерцях. За словами жінки, Юрій Торбич був учасником АТО, у 2022–2023 роках добровільно долучився до лав ЗСУ. Його повторно призвали на службу 6 травня 2025 року, а вже 1 червня оголосили в розшук – через неявку до частини. Відтак чоловік отримав статус СЗЧ.

За інформацією Інни Торбич, її батько 2–3 червня перебував у Ківерцях і відвідував міську раду з особистих питань, ще раніше лікувався на стаціонарі через проблеми з тиском і серцем, 4 червня викликав «швидку» через сильний

Юрій Торбич був учасником АТО, у 2022–2023 роках добровільно долучився до лав ЗСУ. Його повторно призвали на службу 6 травня 2025 року...

головний біль, а 9 червня був госпіталізований. У нього діагностували інсульт, пневмонію, втрату свідомості – чоловік впав у кому. 15 червня Юрій Торбич помер у Луцькій клінічній лікарні. Для організації похорону його рідні звернулися до власниці ритуальної служби в Ківерцях Ніни Павлішиної.

«Ніна Павлішина зазначає, що Юрій Торбич самовільно залишив військову частину, що і стало підставою для організації похорону без певних почестей.

«Військкомат дав рекомендацію ховати без почестей, але остаточне рішення приймала міська рада. 30 червня я мала нагоду поспілкуватися з міським

головою Олександром Ковальчуком, він у свою чергу сказав, що Ніна Павлішина прийшла в міську раду вже з категоричним вердиктом військкомату про поховання без почестей, що суперечить свідченням ТЦК і наводить на висновок, що рішення про те, як має бути похований мій батько,

прийняла сама пані Павлішина», – зазначила Інна Торбич.

Крім того, за словами доньки 58-річного солдата, Ніна Павлішина вказала

себе як посередника у документах, що дає їй право отримати 15 тисяч гривень компенсації від військкомату, хоча ці кошти мали б надійти родині загиблого.

Власниця ритуальної служби Ніна Павлішина розповіла ZAXID.NET, що після смерті Юрія Торбича з нею зв'язалися його донька та племінниця з проханням організувати похорон. Вона погодилась і повідомила про подію військкомат. Після цього Луцький ТЦК та СП надав їй вказівки щодо проведення церемонії прощання.

«З родиною було погоджено, що тіло повезуть з моргу до храму та на кладовище. Дочка знала, що поховання відбудеться на міському кладовищі, а не на Алеї Слави. Місце поховання надає міська рада, яка і компенсує витрати за роботу працівників комунгоспу. Проте якщо військовий у СЗЧ, то після поховання міськрада окремо вирішує питання чи поверне гроші, чи усе мають оплатити рідні», – розповіла Ніна Павлішина.

Також Ніна Павлішина заперечує отримання 15 тисяч гривень. Вона зазначає, що одразу віддала рідним свідоцтво про смерть, витяг на отримання коштів та інші офіційні документи.

Наразі донька померлого військовослужбовця веде перемовини з командуванням частини, де він служив, аби анулювати статус СЗЧ.

«Я наполягаю на перепохованні мого батька Юрія Торбича, в чому мені може допомогти лише Ківерцівська міська рада і я очікую остаточної відповіді від пана мера Олександра Ковальчука, який обіцяв кілька днів подумати і прийняти рішення», – додала Інна Торбич.

Погляд

Борислав БЕРЕЗА, громадсько-політичний діяч

росія радіє: під загрозою опинилися українські ТЦК

Спочатку кремль виставляв умовою припинення вогню зупинку мобілізації в Україні. Тепер – почав фізично знищувати будівлі наших ТЦК. Бо росіяни розуміють: без нового поповнення ЗСУ Україна зазнає поразки. Але чому дехто з українців радіє з цих моторошних новин? І де адекватна реакція української влади?

Одна з умов кремля для припинення вогню – це повне припинення мобілізації в Україні. А сама росія не планує її припинити. Кремль добре розуміє, наскільки українська мобілізація шкодить планам російських генералів. Тому вони і ставлять таку умову.

Одночасно з цим спецслужби РФ проводили успішні ІПСО проти мобілізації в Україні з використанням реальних та вигаданих випадків порушення законів представниками ТЦК. Так само реалізації тих ІПСО допомогли наші покидьки, які зробили бізнес на відмазуванні від мобілізації. Бо це підриває довіру до мобілізації, але допомагає ворогу досягати мети.

Зараз російські дрони та ракети почали атакувати приміщення ТЦК. Прильот по ТЦК в Кривому Розі та Полтаві – наступний елемент російської стратегії зі зриву мобілізації. Будуть й інші прильоти (уже після опублікування на фейсбуці колонки Борислава Берези росіяни били по багатьох ТЦК у великих містах України. – Ред.). Ворог не рахує гроші для реалізації цього плану.

І дуже погано, що все це відбувається при мовчанні керівництва держави та відсутності закликів Президента мобілізуватися та приєднатися до захисту держави тим, хто віддав за нього голоси на виборах. Не створюються і національні кампанії з популяризації мобілізації та досі немає рішення в питанні демобілізації. А це все додатково шкодить мобілізації.

Але це вибір моделі поведінки керівництва України. Вони мовчать, бо мобілізація – непопулярна та б'є по рейтингу. Щоб не втрачати рейтинг, Зеленський та інші не займаються мотивацією до мобілізації.

Я не планую йти до Верховної Ради, тому мені той рейтинг байдужий. Але мені не байдуже майбутнє України. Тому і підіймаю це питання, попри його непопулярність. А ще я сподіваюся, що навіть попри відсутність державницьких поглядів у Зеленського та його 5 – 6 успішних менеджерів, у них спрацює інстинкт самозбереження. Бо виживання країни, а значить, і їхньої влади, – на кону. Хоча можна нічого не змінювати і потім дивуватися, що в нас забули слово «Перемога».

І останнє. Якщо ви бачите, що хтось радіє через прильот по будівлі ТЦК, то знайте, що це – ворог. Бо лише ворог радіє подібному та всьому, що зриває мобілізацію. Ворог або ідіот. Корисний ідіот, яким користується ворог.

■ О, часи, о, звичай!

За «холодний» квиток ухлянт заплатив 8000 доларів

На Волині машиніста та його помічника судили за те, що вони сховали військовозобов'язаного чоловіка в охолоджувальну шахту потяга та намагалися перевезти його через залізничний пункт пропуску «Ягодин» до Республіки Польща

Богдана ШЕВЧУК

За рішенням Любомльського районного суду обох чоловіків визнали винними за статтю 332 Кримінального кодексу України. Йдеться про незаконне переправлення осіб через кордон.

З матеріалів справи стало відомо, що машиніст тепловоза домовився з військовозобов'язаним чоловіком, що сховає його і перевезе до Польщі за винагороду у 8000 доларів США. В дорогу вони вирушили 21

січня 2025 року, залучивши до цього помічника машиніста тепловоза.

Підсудні обоє щиро розкаюлися у вчиненому.

Злочинний намір чоловіків викрили правоохоронці. Підсудні обоє щиро розкаюлися у вчиненому.

Машиністу суд призначив покарання у виді 4 років обмеження волі з позбав-

ленням права обіймати посади чи займатися діяльністю, пов'язаною з перевезенням пасажирів та вантажів через державний кордон України на строк 3 роки з конфіскацією всього належного йому на праві приватної власності майна.

Помічнику машиніста призначили покарання у виді 3 років обмеження волі з позбавленням права обіймати посади чи займатися діяльністю, пов'язаною з перевезенням пасажирів та вантажів через державний кордон України на строк 3 роки. Його звільнили від відбування призначеного основного покарання з випробуванням, якщо він протягом 2 років іспитового строку не вчинить нового кримінального правопорушення.

Чари путінських шаманів уже не діють на Трампа? «Я розчарований, чесно кажучи, що путін не зупинився. Я зовсім не задоволений путіним», – несподівано заявив президент США і додав: «Ми надішлемо Україні ще зброю. Ми змушені це зробити. Вони повинні мати змогу захистити себе. Зараз по них завдають дуже потужних ударів... У тій бійні гине надто багато людей».

За даними The Economist, голова Офісу Президента Андрій Єрмак уже дев'ятий (!) раз намагався усунути голову ГУР Кирила Буданова. Але той утримався на посаді через підтримку Білого дому. «90% Офісу Президента вважають його божевільним, а 10% – генієм», – цитує видання одного з інсайдерів. Прихильники Буданова, навпаки, називають його відданим державником і одним із небагатьох, хто здатен казати Президенту неприємну правду.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олег МАРТИНЮК – борець із міста Ново-волинська;	Ковельського району;
Володимир ОРЛЮК – борець із села Сусваль Володимирського району;	Анатолій ЯНЧУК – борець із селища Заболоття, що на Ратнівщині;
Володимир ЧЕРЕВКО – борець із села Залізниця, що на Любе- шівщині;	Юрій ГЛУСЬ – борець із міста Володимир-ра;
Віталій КИЦЬ – борець із села Кримне, що на Старовижівщині;	Назарій КОРОЛЬ-ЧУК – борець із села Боголюби Луцького району;
Віктор ШИНКАРЬ – борець із села Самари-Оріхові, що на Ратнівщині;	Віктор КОПЕТЮК – борець із села Чорних Луцького району;
Олександр МЕЛЬНИЧУК – борець із села Рівне, що на Любомльщині;	Леонід ТКАЧУК – борець із міста Ново-волинська;
Віктор СЛОБОДЮК – борець із села Козлиничі	Сергій БРУЧКО – борець із міста Устилуг Володимирського району;
	Олександр ГОЛОТЮК – борець із села Жидичин Луцького району.

■ Прямая мова

«Се ж остання війна! Се до бою чоловіцтво зі звірством стає, се поборює воля неволю...»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Кирило БУДАНОВ, начальник ГУР, про заяву путіна, що росія – там, де ступить нога російського солдата:

«Усе ж правильно сказано: от куди дійдуть – це буде під їхнім контролем. Ви думаєте, що хтось цього не розуміє? Я сподіваюся, що розуміють усі. І нам, як громадянам, із цього треба робити висновок тільки один: що потрібно реально захищати свою державу, а не ховатися від ТЦК чи чогось подібного. Ну, бо інакше прийде тцк російської федерації, як це відбувається на окупованих територіях. А там це проходить повним ходом, повірте мені».

Сергій ПРИТУЛА, волонтер, про те, хто головний союзник України після зради США:

«Коли мене питають: «То хто ж наш найбільший союзник?», я завжди кажу – ми самі. Ми давно стали іншими. Ми – подорослішали. Якщо колись волонтери в умовному 2016-му знали один одного поіменно, то сьогодні волонтерство – це масове явище. Ми отримали нові навички, яких не мали до 2022 року. Ми першими у світі створюємо нові підходи у розвитку безпілотних систем. Те, що ми вигадуємо на полі бою, вивчають усі армії світу. Фонди та волонтери закривають тисячі запитів від військових – від БПЛА до супутникових систем зв'язку. Ось це – найкращий союз: громадянського суспільства і армії; народу і солдата».

Володимир АР'ЄВ, народний депутат, про те, коли настане Перемога:

«Зараз особливо важко, правда? Багато хто сподівався, якщо не на закінчення, то на призупинення війни. Поки путін має ресурси, він ані зупиниться, ані призупиниться. Не хочу лякати вас різними жахами, насправді війни нинішньої інтенсивності не тривають дуже довго. Але цей рік, можливо, ще наступний, доведеться стиснути зуби. Та коли настане пауза, остаточного миру не буде... Тому, план виживання для України – це підтримка ВПК і Сил оборони та протидія інформаційній війні, в тому числі і на територіях наших партнерів. Ну і, звісно, фортифікації по лінії зіткнення з недобродами».

Віктор ТАРАН, громадський діяч, обурений, що через Україну по нафтопроводу «Дружба» досі йде російська нафта до недружельних Угорщини та Словаччини (щодня понад 250 000 барелів – «це майже 6 мільярдів доларів на рік, які дозволяють росіянам виробляти ракети, дрони, танки»):

«Продавши за дешеву нафту, однією рукою Угорщина та Словаччина продовжують блокувати європейські санкції проти росії, а іншою дають росії заробляти. І вони не просто заблокували 18-ий пакет санкцій проти росії. Вони ще й заблокували інтеграцію України до ЄС. Дуже хотілося б почути від уряду відповіді на такі питання: Чому ми і далі годуємо агресорів? Що це за «Дружба» така, яка побудована на збагаченні наших ворогів і смерті українців? Коли транзит російської нафти має бути зупинений?»

Андрій СМОЛІЙ, громадський діяч, про «дві України», які існують навіть попри російське вторгнення:

«Одна Україна 34 роки відчайдушно бореться за своє життя, свою Незалежність, свою мову, історію та місце на карті. Бореться, коли треба, з останніх сил. У 2014-му: у лютому чи березні. У 2022-му. У 2025-му. Бореться, бо розуміє, що не буде боротьби за СВОЄ – не буде України, не буде українців. Буде росія. Концтабори. «русскій мір». «русскій язык».

Друга «Україна» вихована совком, кривавими рублями та московською пропагандою. Це країна «Веркі Сердючки». Такого загального образу, який навіть у 2025-ому любить «русскій язык», пушкіна, «хороших русских». І взагалі, «какая різниця, ліш би человек бил хороший».

Сергій ТИХИЙ, журналіст, закликає не впадати в зневіру:

«Нині українці мають повне право промовляти слова Івана Франка, свого генія: «Се ж остання війна! Се до бою чоловіцтво зі звірством стає, се поборює воля неволю...». І ми теж не маємо історичного права на песимізм. Переможемо! Це – єдине слово, написане великими буквами, я розмістив у своєму фейсбуці рано-вранці 24 лютого 2022 року. Переможемо, повторюю я липневою ніччю 2025-го, коли у небі гідотно дзичать російські «шахеда» і по них гатить ріднесенька українська ППО».

Віталій ПОРТНИКОВ, публіцист, журналіст, про заяву голови китайського МЗС Ван І про те, що Китай не може допустити поразки росії:

«Україні слід зрозуміти: з Китаєм треба говорити так само, як із росією. Там розуміють лише мову сили. Будь-які спроби компромісу сприймаються виключно як прояв слабкості. Неможливо домовитися з державою, яка вважає крах твоєї незалежності умовою власного економічного процвітання. Саме тому Україна має разом із Заходом тиснути на Пекін, щоб зменшити рівень його економічної співпраці з москвою. І водночас – поглиблювати зв'язки з Тайванем. Якщо ми просто сподіватимемося переконати китайське керівництво у нашій доброзичливості й заробити на китайських грошах – зазнаємо поразки».

Микола БЕЛЕСКОВ, старший аналітик Центру ініціатив «Повернись живим!», про безпрецедентні масштаби руйнування житлових районів російськими дронами:

«Найбільш економічно ефективним рішенням було б виробництво дронів-перехоплювачів, здатних захищати українські міста. Цей процес вже триває, але його необхідно терміново розширити, аби він відповідав масштабам завдань, які стоять перед Україною. Не можна гаяти часу... Щоб запобігти падінню морального духу українців, влада в Києві має швидко запропонувати власні технологічні рішення в кількості, здатній нейтралізувати загрозу, яку становить зростаючий флот безпілотників, що постійно нарощується путіном».

■ У всіх на вустах

За соратника Зеленського внесли 120 мільйонів гривень застави

Подейкують, що Олексій Чернишов приїхав в Україну лише після гарантій від Президента-кума (дружина Володимира Зеленського хрестила дитину Чернишова), що не опиниться за ґратами.

Віцепрем'єр-міністр національної єдності Олексій Чернишов – одна з ключових фігур владної вертикалі

Ольга СОКОЛОВА

23 червня НАБУ та САП повідомили йому про підозру у зловживанні службовим становищем та одержанні неправомірної вигоди в особливо великому розмірі для себе та третіх осіб. Йдеться про

злочинну схему, яка існувала у час, коли Чернишов обіймав посаду міністра розвитку громад та територій.

За даними слідства, Олексій Чернишов разом із своїми підлеглими допомогли організувати схему виведення державної землі під забудову, занизивши її вартість

«За даними слідства, Олексій Чернишов разом із своїми підлеглими допомогли організувати схему виведення державної землі під забудову, занизивши її вартість на 1 мільярд гривень.»

на 1 мільярд гривень. Натомість учасники схеми мали отримати від забудовника квартири у зведеному на цій землі

забороняють виїзд за кордон у відрядження і не дають військовим отримувати від нього допомогу. ■

■ Політична кухня

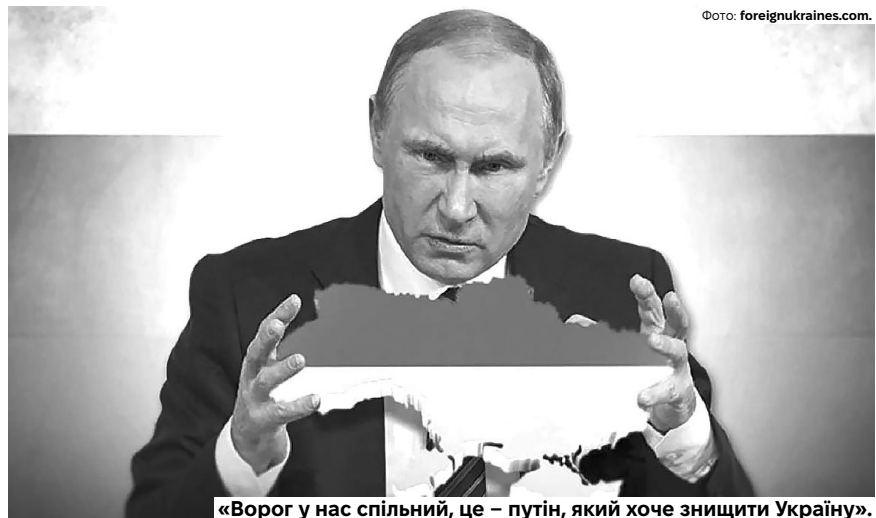
П'ятий – шостому: «Я – не ваш ворог»

Петро Порошенко в інтерв'ю відомій британській газеті «Таймс» звернувся до Президента Зеленського із закликом повернутися до внутрішньої єдності задля збереження України

Ольга СОКОЛОВА

«Я – не ваш ворог. Я – пліч-о-пліч із вами. Не тому, що в мене немає до вас жодних претензій – це пізніше, після закінчення війни. Але зараз єдність є ключовим фактором нашого успіху», – сказав Порошенко.

Видання також нагадало про те, що після початку повномасштабного вторгнення вранці 24 лютого 2022 року,

«Ворог у нас спільний, це – путін, який хоче знищити Україну.»

«24 лютого 2022 року, коли російські танки з гуркотом перетнули український кордон, Порошенко і Зеленський домовилися про збереження єдності.»

жають його підтримці українських військових, яким він пожертвував 200 мільйонів доларів за останні три роки.

На думку Порошен-

ка, санкції носять політичний характер і є попередженням для кожного потенційного кандидата, пише британська преса. ■

Термін базової загальної військової підготовки військовослужбовців протидії ударним БПЛА противника, повідомив Головнокомандувач Збройних Сил України Олександр Сирський.

У червні підрозділи Сил безпілотних систем ЗСУ ліквідували або поранили понад 4,5 тисячі військових країни-агресора рф і знищили понад 19,6 тисячі цілей окупантів.

■ **Неспокійні серця!**

«Це читання, що перевертає свідомість»: завдяки волинянам італійці дізналися про Голодомор в Україні

«Дякую вам за «Уклін ангелу». Ще не вмерла Україна!», – це слова вдячного італійця, який не зміг прийти на презентацію книги лучанина Андрія Бондарчука про страшний голод в нашій Україні, оскільки має інвалідність, але прочитав її й передав такого листа Юлії Євтушик, завдяки якій про печальну сторінку історії в перекладі нашої землячки можуть дізнатися на Апеннінах

Катерина ЗУБЧУК

«НА ЖИТТЯ ЗАРОБЛЯЮ ДОГЛЯДОМ ЗА ПРЕСТАРІЛИМИ, А ПЕРЕКЛАДАЦЬКА РОБОТА – ЦЕ ЗАНЯТТЯ ДЛЯ ДУШІ»

Упродовж 2023 – 2024 років наша газета періодично розповідала про те, що урождженка села Сереховичі на Старовижівщині Юлія Євтушик, котра вже понад чверть століття живе в італійському місті Форлі, працює над перекладом книги свого земляка. На початку нинішнього була приємна новина з Італії: ця книжка побачила світ...

Як і колись, тільки-но приїхавши в Італію, Юлія Євтушик заробляє на життя тим, що доглядає за престарілими, прибирає в будинках. Одне слово, не нехтує жодною роботою. А її перекладацька діяльність – це заняття для душі, що допомогло їй самореалізуватися.

Для жінки, як вона говорила в одному з інтерв'ю, Андрій Іванович – частина історії, зокрема, її рідного села: «Це – зразок ініціативної людини не лише на словах, а й такої, котра вміє довести свої задуми до завершення. У Сереховичах, на місці пам'ятника Леніну, він встановив пам'ятник Сім'ї, а ще – Пам'ятний хрест на місці спаленої комуністами церкви, пам'ятник – на могилі загиблої сім'ї Онішуків, де всі були членами ОУН, у сусідньому селі Грабове».

Тож, коли Андрій Іванович запропонував пані Юлії перекласти на італійську мову його книгу про Голодомор «Уклін ангелу», вона відразу погодилася. Адже сама ідея – розповісти про Україну, про те, як радянська влада робила все для того, аби придушити наш вільний козацький дух, поставити українців у ярмо й управляти батогом, про страждання й геноцид українського народу за часів СРСР, – не могла її не захопити.

Згодом Юлія Євтушик разом зі своєю невісткою Іриною (дружиною сина Андрія, який з 2016 живе в Італії, а до цього п'ять літ приїжджав сюди) та бандуристкою з міста Хмельницького, Анаста-

Ось цей короткий лист вдячного італійця, який не зміг прийти на презентацію книжки, але прочитав її.

Під час презентації книжки «Уклін ангелу»: на фото (зліва направо) журналіст, літературний критик П'єтро Карузо та колишній мер міста Форлі Давіде Дрей.

сією, котра теж живе на Апеннінах, по можливості популяризували видання, знайомили і з книгою «Уклін ангел», і з неординарною людиною – її автором. Така просвітницька діяльність на часі й досі. І, що особливо вражає, як істинна українка, наша землячка використовує кожну нагоду, щоб розповісти присутнім на презентації про свою рідну Україну. З цього приводу вона каже:

– До мене після презентації підходили люди – дякували і говорили, що в них очі відкрилися на непросту історію України. А якось одержала короткий лист вдячного італійця, який не зміг прийти на презентацію книги, оскільки має інвалідність, але прочитав її: «Дякую вам за «Уклін ангелу» – це читання, що перевертає свідомість – це не вмерла Україна!»

ТЕПЕР У ФОРЛІ ЗНАЮТЬ І ПРО «ВОЛИНСЬКУ ТРАГЕДІЮ», І ПРО ТЕ, ЩО БЕЗ УКРАЇНЦЯ КОРОЛЬОВА НЕ БУЛО Б СЛАВИ РОСІЯНИНА ГАГАРІНА

А недавно вона поділилася новиною, що в італійській газеті було надруковане інтерв'ю, надіславши фраг-

мент з неї. Це, звичайно, зацікавило: хотілося дізнатися, яка саме газета надала слово українці, що автор інтерв'ю, про що, зокрема, була розмова? Пані Юлія, відповідаючи на наші запитання, розповіла:

– Це – регіональна газета «Corriere di Romagna» («Кур'єр Романі»). Інтерв'ю брала Марія Тереза Інделлікаті – журналістка, яка пише про новини культури та мистецтва. Ми особисто знайомі, бо вона була присутня майже на всіх концертах, в яких беруть участь міжнародні колективи, зокрема й ми, вихідці з України. Відверто кажучи, дуже хотілося, щоб у газеті, яку італійці читають, була публікація про презентацію книги «Уклін ангелу». Адже про Голодомор в Україні вони нічого не знали. Та й взагалі для них наша країна, особливо до війни, це все – росія.

Хотілося розповісти про талановитих людей, зокрема – Лесю Українку, життя і творчість якої пов'язані з Волинню. І журналістці, відчувалося, було цікаво почути про історію України, починаючи з глибини століть і закінчуючи сьогодишнім днем – російсько-україн-

ською війною, в якій ми дуже великою ціною виборюємо свободу й незалежність...

А стосовно того, що наші землячці завжди хочеться розповісти присутнім на презентації книги «Уклін ангелу» про свою рідну Україну, то пані Юлія прокоментувала це так:

– Я завжди стараюся зацікавити слухачів фактами та персонами, про які вони чули і яких знали, й пов'язати це з тим, що їм невідоме. Наприклад, Юрій Гагарін – тут, як і в Радянському Союзі, у 1960-ті роки був бум на ім'я Юрій на честь першого космонавта. Але італійці нічого не знали про репресованого українця Сергія Корольова – радянського вченого, конструктора ракетно-космічних систем, який народився у місті Житомирі. Або ж узяти фільм «Соняшники», в якому головні ролі грають Софія Лорен та Марчелло Мастоїані. Хто свого часу бачив цю кінострічку, пригадає, що в ній ідеться про те, як дружина не знає, що трапилося з її чоловіком на війні, і їде в росію шукати його після 15 років по закінченню Другої світової. Знайшла й дізналася, що він одружений із росіяною. А сталося це після його полону. Сюжет фільму я прив'язала до справжньої історії дідуся моєї подруги, якого викинули на ходу з поїзда у сніг вертухаї, бо він був хворий (везли в Сибір, як полоненого), і проліюструвала промовистими цифрами: лише 10 тисяч італійських полонених повернулися додому, а десятки тисяч померли в полоні.

– Розповідаю, – каже Юлія Євтушик, – і про свого дідуся (маминого тата), який був на заробітках в Америці, працював на шахті сім років, повернувся в Україну, на Холмщину, де купив землю, одружився. Але змушений був все залишити, бо поляки їх би, різали і палили, й переїхати на територію уже теперішньої України (хоча Холмщина – це теж була Україна). Чотири покоління емігрантів у нашій родині – мій дід, мама, я і мої діти, хоча це вже був їхній вибір.

...Так склалося, що один син Юлії Євтушик, Андрій живе в Італії, а другий – Іван, лікар за фахом, – у Ковелі. З перших днів повномасштабного вторгнення вони долучилися до волонтерства на допомогу для Збройних Сил України. І сьогодні по можливості наближають нашу Перемогу. На одному з фото, зробленому під час презентації книги «Уклін ангелу», можна побачити, що на столі – наш жовто-блакитний прапор. Його, як розповіла пані Юлія, вручили Іванові вдячні воїни одного з підрозділів, яким брати подарували нещодавно комп'ютери. А вже Іван передав цей національний символ України в італійське місто Форлі – своїй родині, яка, живучи на чужині, не відірвалася від свого коріння. ■

Погляд

Леся ВЛАШИНЕЦЬ,
редакторка відділу інформації
газети «Волинь»

«Це ж круто – вивчитися за кордоном на... стриптизерку»

В Україні – вступний бум. Третього липня в ефірі єдиного «Телемарафону» заступник міністра освіти та науки Михайло Винницький озвучив оптимістичний прогноз: у 2025 році до закладів професійно-технічної та вищої освіти вступатимуть близько пів мільйона абітурієнтів

Згідно зі статистикою, найчастіше юні обирають своїм професійним хлібом медицину, терапію та реабілітацію, освіту, психологію, інженерію, архітектуру та будівництво, сферу IT і сільське господарство. Не втратили статусу хітових бізнес та менеджмент, облік та аудит, фінанси, стоматологія, туризм, готельно-ресторанна справа. Радше, що серед цих галузей, «перевантажених» спеціалістами, престижною залишається журналістика, але пан Винницький каже відверто: «Вони (сфери) – популярні, але ми не прогнозуємо великої кількості вакансій після завершення навчання. Для таких спеціальностей запроваджена цього року індикативна собівартість. Це означає, що контракт для них буде достатньо дорогим. Гранти надаються лише другого рівня – треба на НМТ набрати 170 балів із двох предметів. Також відносно мало бюджетних місць. Хочете вчитися? Будь ласка, але майте на увазі, що вони – дорогі. І це доволі ризикове рішення, тому що є ймовірність, що будете працювати не за спеціальністю після завершення навчання».

Жахливо уявляти безрозмірну величину впливу війни на українську освіту. Сирени тривоги, поспіх в укриття, дистанційне навчання та інші реалії воєнного часу однаково безповоротно позбавляють дошкільнят і ліцеїстів, студентів та аспірантів можливостей вчитися на повну силу, з натхненням, з мріями про красиві перспективи.

У відкритих інформаційних джерелах наразі немає даних про кількість абітурієнтів, які вступатимуть до навчальних закладів за кордоном у 2025 році, проте не секрет, що через лихоліття тенденція зростання кількості там українських студентів таки збережеться.

Цими липневими днями в Копенгагені місцеві жителі та тисячі туристів задивляються на величезні вантажівки з відкритим кузовом, пасажирів яких – танцююча та співаюча молодь. Машини повільно рухаються містом визначеним маршрутом: за традицією данців, випускники гостують у кожного вдома бодай 20 хвилин цілим класом. У цих веселих товариствах із року в рік спостерігається щоразу більше юних українців.

Відгуки про їхні інтелектуальні можливості чуються різними. Як і вдома, на чужині якість освіти значною мірою залежить від особистого бажання вчитися. Складається враження, що, потрапивши в іншомовне середовище, рибами у воді почуваються дитсадівці. Складна данська мова дається їм настільки легко, що протягом року перекладачами між дорослими стають навіть п'ятирічні розумники.

Підлітки, які прагнули високих знань в Україні, не пасуть задніх і в копенгагенських гімназіях, професійно-технічних школах та університетах, які в цій країні є державними. Чимало вчорашніх випускників шкіл з України відразу ж стають до роботи. Звісно, важка фізична праця є спокусливою насамперед великою стабільною зарплатнею.

Як мовиться, кожному своє, бо всіх усюди треба. «Робити не гріх, гріх не робити!» – не забуваю ніде науки своєї бабусі Євдокії. Проте, ставши свідком розмови молодої пари в громадському транспорті, я ладна була провалитися крізь землю від сорому: дівуля років 18-ти на весь голос «презентувала» своєму молодому супутнику професію стриптизерши. Мовляв, нічого паскудного нема в тому, щоб показувати свої інтимні місця за великі гроші. Це ж, не головою думати, не каструлі мити. І в клуб, який обрала місцем заробітку, не бідні ходять.

«Махати шваброю і ногами – різні речі...» – не шукала слів соромитися, вибираючи для аргументів добірну нецензурщину.

Не переймаючись тим, що хтось може розуміти її. Якоїсь хвилини здалося, що від тої розмови парубок знітився, бо натякнув майбутній стриптизерці, що не варто падати на дно, ще й в іншій країні, й що не хотів би побачити таке шоу.

У відповідь вона знову лайнулася російською, якою бездумно лепетала всю ту дурню. Я ж заспокоїла себе, що той невихований, ганебний неук у короткій спідниці – таки москалька! ■

Пульс тижня

Ховав гранати вдома
Під час проведення санкціонованого обшуку за місцем проживання 43-річного жителя Луцького району, поліцейські виявили 3 гранати із запалами

Соломія МУЗИЧКО

На місце прибули спеціалісти управління вибухотехнічної служби області, слідчо-оперативна група. Боеприпаси вилучили та направили на дослідження. Досудове розслідування, розпочате за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України, триває. Зловмиснику загрожує до 7 років позбавлення волі.

Правоохоронці наголошують: незаконне поводження зі зброєю та боеприпасами, тягне за собою кримінальну відповідальність. Однак особа, яка добровільно здасть органам влади незаконну зброю та боеприпаси, від такої відповідальності звільняється. ■

Трагедія на дорогах – травмовані люди, забране життя
На автошляхах Волині сталися серйозні ДТП, внаслідок яких є постраждалі та загиблі

Соломія МУЗИЧКО

На автодорозі між селами Жидичин та Дачне Луцького району сталася аварія за участю легковиків «Ford Focus» та «Smart». За попередньою інформацією, зіткнення відбулося під час здійснення маневру обгону.

Унаслідок ДТП постраждали 5 людей, четверо з них госпіталізовані.

В процесі розслідування автопригоди, правоохоронці звернулися до громадськості, шукаючи можливих свідків цієї аварії: «Якщо ви володієте інформацією щодо обставин цієї ДТП, телефонуйте за номерами: 068-623-3836 або 050-257-8918».

Ще одна трагічна автопригода трапилася у селі Широке на Горохівщині.

53-річний житель Мар'янівської громади, керуючи автомобілем «Volkswagen Passat», не впорався з керуванням, з'їхав у кювет і транспортний засіб перекинувся.

На жаль, водій легковика загинув на місці події.

За обома фактами автопригод поліція розпочала кримінальні провадження. ■

Пенсіонери втрапили на гачок до шахрая
Суд визнав 39-річного жителя Одеси винуватим у вчиненні на Волині за попередньою змовою групою осіб шахрайств, а також крадіжки в умовах воєнного стану

Наталія МУРАХЕВИЧ

За даними слідства, раніше судимий за такі злочини чоловік із не встановленим поки спільником реалізовували схему шахрайства «Ваш родич потрапив у ДТП».

Ця схема – не нова. До жертв – переважно людей похилого віку – телефонує нібито лікар, який повідомляє прикру новину: хтось із рідних абонента втрапив у ДТП та потребує терміново дороговартісної операції. Звісно ж, є людина, яка може одразу приїхати по гроші та передати їх у лікарню. Налякані старенькі віддають усю наявну готівку шахраям, вважаючи, що таким чином рятують рідних.

Так, 18 березня 2025 року ошуканець реалізував у Луцьку дві таких оборудки.

Його жертвами стали 93-річний житель Луцька, який віддав підозрюваному 2100 гривень та 400 доларів США, аби оплатити лікування онуки, та 85-річна лучанка, яка віддала 55 тисяч гривень на лікування дочки.

3 квартири пенсіонера зловмисник, окрім того, викрав 2 золотих каблучки та сережки вартістю майже 10 тисяч гривень.

Завдяки скоординованим діям правоохоронців, зловмисника затримали того ж дня. Вирок чоловік очікував під вартою.

Суд призначив йому покарання у виді 5 років позбавлення волі. Особу його спільника встановлюють. ■

Резонанс

У предстоятеля московської церкви в Україні забрали український паспорт

А навіщо він йому, якщо має російський?

Василь РОГУЦЬКИЙ

Президент України Володимир Зеленський 2 липня припинив своїм указом громадянство України Ореста Березовського, більше відомого як митрополит Онуфрій – предстоятель української православної церкви московського патріархату (йдеться саме про припинення, бо позбавляти громадянства заборонено Конституцією). Причина – в Онуфрія ще з 2002 року є російський паспорт, і, заходячи в громадянство України, він не відмовився від документа з двоголовим орлом.

московський патріархат з усіх сил переконує, що повністю порвав із росією, бо викинув зі свого статусу згадки про російську православну церкву, при цьому десь 20 вищих ієрархів цієї церкви, включаючи предстоятеля, «забули» викинути свої російські паспорти!

Згідно зі статутом упц мп, очолювати її може тільки громадянин України. Тож Онуфрія знімуть?

Що ж до «незалежності» упц мп, то Онуфрій і далі залишається членом священного синоду рпц, і за всіма канонічними правилами в очах світового православ'я упц і далі є частиною російської православної церкви. У цьому переконані і в москві – й саме тому збереження упц мп є однією з вимог путіна в його меморандумах про капітуляцію України.

Про «переслідування» упц мп кричать усі наші недоброзичливці в усьому світі. Вони не

Збереження упц мп є однією з вимог путіна в його меморандумах про капітуляцію України.

бачать, як москва на захоплених територіях або ліквідує усі неугідні їй церкви, або просто саджає в тюрми чи навіть вбиває священників. Зате логічну вимогу усього лиш поміняти юрисдикцію з московської на київську вважають страшним переслідуванням, а Онуфрія – ледь не мучеником. Лицеміри.

Відтепер очільник московського патріархату офіційно – іноземець, який проживає на території України. Тож йому протягом 90 днів необхідно зробити реєстрацію, посвідку на проживання, дозвіл на роботу тощо. Цікаво, що, згідно зі статутом упц мп, очолювати її може тільки громадянин України.

Що в нас за влада?

Невже тендітна Мирослава Якимчук керувала «депутатом із автоматом» – Олександром Тиводаром?

«Волонтерську» схему переправлення ухлянтів кришував «боєць» з партії олігарха Ігоря Палиці

Служба безпеки України спільно з Офісом Генерального прокурора викрила чинного депутата Волинської обласної ради, представника партії «За майбутнє» – Олександра Тиводара, на організації схем для ухлянтів

Соломія МУЗИЧКО

За матеріалами справи, посадовець входив до

злочинної групи, котру очолювала колишня заступниця голови Волинської ОВА Мирослава Якимчук, та

Зловмисники незаконно переправили за кордон понад 100 ухлянтів.

яку ще раніше затримала СБУ.

Як встановило розслідування, депутат забезпечував ухлянтів підробленими документами. Відповідно до цих паперів, зазначені в них військовозобов'язані чоловіки вважалися «волонтерами», яких Волинська ОВА відряджала за кордон по

Теоретично, як росіянина, Онуфрія можуть депортувати або обміняти на наших полонених. Наприклад, так було із митрополитом-колаборантом Іонафаном (епархія Тульчина), якого передали росії у рамках обміну полоненими.

Якби так сталося, 80-річний Онуфрій навряд чи сильно засмутився б, адже, як сам зізнавався, завжди мріяв закінчити земний шлях у Свято-Троїцькій Сергієвій лаврі, що в Підмосков'ї.

«Я, грішний, прожив у Троїце-Сергієвій лаврі 18 років, там я прийняв чернечий постриг, народився для нового життя у Христі, там я доторкнувся до живої святості, до тих людей, які були втіленням Божественного смирення і любові, і для мене було бажання завершити своє життя серед таких Божих людей, а громадянство відкривало мені можливість здійснити цю мрію», – так він пояснював колись наявність російського паспорта. Зараз же він стверджує, що має лише українське громадянство і каже, що буде доводити це в суді.

Але ніякого суду не треба, щоб зрозуміти, що упц мп, як структура, є частиною «русскава міра», яку активно використовує у своїй агресії кремль. І жодне її «лакування» не відмінить цього факту. ■

гуманітарну допомогу.

За свої «послуги» ділки брали до 5 тисяч доларів США з одного «клієнта».

За наявними даними, починаючи з 2022 року, зловмисники незаконно переправили за кордон понад 100 ухлянтів.

На основі зібраних слідчими СБУ доказів, фігуранту повідомлено про підозру за такими статтями Кримінального кодексу України:

- ч. 2 ст. 255 (участь у злочинній спільноті або злочинній організації);
- ч. 4 ст. 28, ч. 1 ст. 114-1 (перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань);
- ч. 4 ст. 28, ч. 3 ст. 332 (незаконне переправлення осіб через державний кордон України).

Підозрюваному загрожує позбавлення волі на строк до 12 років із конфіскацією майна. ■

Луцька міська рада отримала експертний висновок щодо будинку на вулиці Озерецькій, який постраждав внаслідок російського ракетного обстрілу 6 червня. Встановлено, що секція № 1 (під'їзд) не придатна для проживання і підлягає демонтажу. Секція № 2 має пошкодження технічного поверху, який можна відновити.

Волинський перинатальний центр ділиться радісною статистикою за червень: за минулий місяць тут з'явилися на світ 328 немовлят. Особливою радістю стали 10 двієнь, подвоївши щастя своїх родин.

На Волині кількість школярів зменшилася на 5% (на 7600 учнів). Це більше, ніж у сусідів: у Рівненській та Львівській областях кількість учнів скоротилася лише на 3% (дані 2024 року).

За п'ять місяців 2025 року в Україну завезли 131 автівку, яка підпадає під податок на розкіш (з них 6 – на Волині). Це у 3,4 раза менше, ніж за аналогічний період минулого року (448 авто), але на 42% більше, ніж у 2021-му.

■ ЕКСКЛЮЗИВ

Ігор Новосад через 74 роки розшукав в Австрії діда і поставив на місці його загибелі хрест

Коли історія мовчить, настає час для людини говорити. Так і сталося з Ігорем Новосадом – засновником будівельної фірми «Нова Аркада» з Нововолинська, який повернув із небуття своєму роду важливу гілку

Ігор ЛІСОВИЙ

РОЗШУКИ РОЗПОЧАЛИСЯ ЗІ СПОГАДІВ І СТАРОГО ФОТО

Як будівельник, Ігор Новосад залишив і ще залишить по собі слід зведеними оригінальними житловими будинками в місті шахтарів. Хоча війна внесла свої корективи – і його фірма, очолювана нині сином Іваном, тепер зводить якісні укріття.

Вже залишив і залишить ще слід реставрацією замків, історичних пам'яток на Волині, Хмельниччині, Львівщині і у Львові. Зібрав унікальну бібліотеку сучасної української літератури, і дарує десятки книг у бібліотеки навчальних закладів Нововолинська і загалом Володимирського району, а також рідного села Шарпанці, що на Сокальщині.

Але ще змалечку, років із десяти, у його пам'яті засіли розповіді рідних про діда Степана Новосада. В селі його кликали на галицький манер Штефаном, сліди якого загубилися у

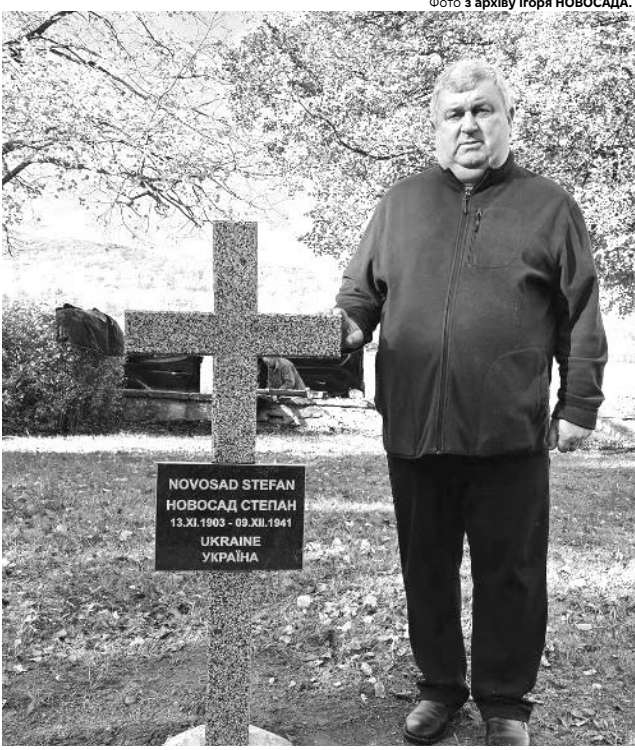

Фото з архіву Ігоря НОВОСАДА.

Щоразу, перебуваючи біля поховання свого діда Степана Новосада, пан Ігор багато разів читає «Отче наш», бо свого часу цього ніхто, напевно, не робив...

перші дні кривавого червня 1941 року.

Коли літа на осінь повернули, Ігор Іванович, озброєний спогадами і сучасними технологіями, взявся за пошук. Але конкретики не було. Ні листів, ні офіційних повідомлень. Лише одна стара світлина. Почав власне розслідування: переглядав архіви, звертався до міжнародних баз даних, спілкувався з істориками. Йому пощастило – завдяки цифровізованним німецьким архівам, він натрапив на згадку про ра-

«Події розгорталися швидко, не на користь СРСР, і Стефана взяли в полон гітлерівці. Відтоді відомостей про нього родина не мала жодних.»

дяньського військовополоненого Степана Новосада, який помер у Кайзерштайнбрусі. Так вдалося встановити місце поховання – військовий цвинтар на околиці табору, який зберігся й досі.

Уперше за десятиліття ім'я його діда Стефана, який

зник безвісти у вирі Другої світової, знову було вимовлено не лише в сімейному колі, але й закарбовано на хресті. Після тривалих пошуків, онук віднайшов місце його останнього спочинку в Австрії, у колишньому таборі для військовополонених – Кайзерштайнбрух.

«ШТЕФАН ПОВІЗ СВОЄЮ ПІДВОДОЮ ПОРАНЕНИХ ВОІНІВ – І БІЛЬШЕ ДОДОМУ НЕ ПОВЕРНУВСЯ...»

Стефан Новосад родом із села Шарпанці Сокальського (нині – Шептицького) району Львівської області. З початком війни був залучений командуванням Червоної Армії до перевезення кіними з підводою поранених червоноармійців (казали: «Штефан повіз своєю підводою поранених воїнів – і більше додому не повернувся...»). Тоді події розгорталися швидко, не на користь СРСР, і

Стефана взяли в полон гітлерівці. Відтоді відомостей про нього родина не мала жодних. І ось зачіпка – Нижня Австрія, концтабір. Що собою він представляв: концентраційний табір Кайзерштайнбрух (Kaisersteinbruch) знаходився в Австрії, а точніше в

селі Кайзерштайнбрух, яке розташоване на кордоні між Австрією та Словаччиною. Табір був створений нацистською Німеччиною під час Другої світової війни. Він був одним із численних таборів, які використовувалися для примусової праці, а також для утримання військовополонених та інших в'язнів. Застосовувалася примусова праця, зокрема, для будівництва та обслуговування військових об'єктів. Функціонував під час Другої світової війни, коли Австрія була анексована нацистською Німеччиною. Утримувалися військовополонені, а також інші категорії в'язнів, які використовувалися як робоча сила.

Кілька років тому, «ще до війни», як ми сьогодні мовимо, Ігор Новосад відвідав цвинтар. Він – доглянутий, але багато могил – безіменні. Та, на щастя, дідова – хоч і скромна, але маркована номером. Онук упорядкував ділянку, встановив хрест – спочатку дерев'яний, а потім – гранітний.

«ПЕРЕД ОДНИМ ІЗ ПРЕДКІВ Я ВИКОНАВ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК...»

Цьогоріч на свято Трійці Ігор Новосад повернувся знову – вже не сам, а з двоюрідним братом Богданом. Привіз іще один дар – скульптуру дерев'яних жорен, виготовлену з дерева викладачем коледжу з Луцька Іваном Щуром.

– У Львові є пам'ятник жорнам, – ділиться Ігор Іванович. – Стоячи перед цією вагою до тонни скульптурою з каменю, у кожного будуть свої думки: про зерно, борошно, хліб. У мене ця скульптура навіяла думки, що жорна, які

крутить людина, це – наші рух не по колу, а – по спіралі, і що ми повинні тримати зв'язок з поколіннями, які відійшли у засвіти...

Така моя філософія цього подарунка і це зрозуміла керівник місцевого музею Анна Пенекер. До речі, в цьому концтаборі, фактично, важкою працею у каменоломні були закатовані українці, румуни, французи, угорці, представники інших національностей. Їхні родичі у серпні кожного року збираються тут на поминки. Гортаючи сторінки Інтернету, натрапив на таку інформацію і почав її одразу копіювати... Ось і ви ознайомтеся: для того, щоб народитися, нам потрібно: 2 батьків, 4 бабусі і дідусі, 8 прабабусь і дідусів, 16 прапрадідусів і бабусь, 32 тетра-бабусь і дідусів, 64 пента-бабусь і дідусів, 128 неха-бабусь і дідусів, 256 гепта-бабусь і дідусів, 512 окта-бабусь і дідусів, 1024 нона-бабусь і дідусів, 2048 дека-бабусь і дідусів. Всього за останні 11 поколінь потрібні 4094 предки, і все це приблизно за 300 років до того, як ми з вами народилися! Зупиніться на мить і подумайте. Скільки це долів, характерів, життєвих перемог та програшів. Ми повинні відчувати подяку і любов до всіх наших предків. Я хоча б перед одним виконав незначний обов'язок, – каже Ігор Новосад.

Це – не лише акт родинної шани. Це – приклад того, як маленькі кроки звичайних людей повертають гідність тим, кого війна намагалася стерти з обличчя землі. Бо поки є хтось, хто пам'ятає – навіть у маленькому містечку чи селі, навіть через вісімдесят років – людина живе. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн,Вт,Чт,Пт, 10-17)

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається будинок у селі Купичів Турійського району, ідеальний для життя або відпочинку. Розташований за 10 км від Турійська. Будинок загальною площею 62,8 кв. м. має 4 кімнати. На ділянці є хлів та цегляний гараж. Будинок потребує капітального ремонту. Підключені газ та вода. Ділянка – 25 соток, рівна, прямокутної форми, не затоплюється. Розташована в центрі села, біля дитячого садка. Неповдалі (4 км) є ліс та велике озеро. Можливе будівництво невеликої бази відпочинку. Ціна – 9 000 доларів США. Можливий обмін на пасажирський бус (ключ на ключ). Тел.: 095 563 35 13.

АВТОРИНОК

- Куплю автомобіль ЛуАЗ (Волинська) та запчастини до нього. Тел. 068 854 27 36.
- Продам авто ВАЗ 2107. Рік випуску – 1990. Стан – добрий, на ходу. Газ/бензин, седан, механіка, фаркоп. Реімпортований із Німеччини. Об'єм двигуна – 1,40 л. Ціна – 33 000, торг. Знаходиться у смт Рокині (біля Луцька). Тел.: 095 024 05 73, 067 525 57 20.
- Продам ВАЗ 2101, 1972 р. в., експортний варіант; 1,2 бензин. Колір синій. Фаркоп, верхній багажник, зимова і літня гума в хорошому стані. Гаражне зберігання. Ціна – 35 000 грн. Тел. в Луцьку: 099 739 47 24.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 611 45 75, 097 344 33 86.

- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 337 40 34, 096 994 31 00.
- Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 739 54 44, 067 450 25 27.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі стolarsні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 294 59 53, 097 815 45 05.
- Продається земельна ділянка сільськогосподарського призначення у центрі села Жидичин. Ціна договірна. Тел.: 068 407 25 60.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел.: 096 422 48 34.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

- Загублений диплом спеціаліста (серія С15 №035926), виданий 30.06.2015 р. Східноєвропейським національним університетом імені Лесі Українки на ім'я Солоха Мирослава Сергієвна, вважати недійсним.
- Загублену чіп картуводія №UAD000000AS2P000, видану на ім'я Калитка Віталій, вважати недійсною.
- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Здор Олексій Федорович 3.05.1978 р. н., вважати недійсним.

■ Проблема

На Волині – уже 15 потопельників, серед них – дитина

ФОТО: brovary.net.ua.

Рятувальники краю закликають бути обережними на воді

Володимир НЕСТЕРОВ, речник ГУ ДСНС у Волинській області

З початку року на водоймах Волинської області загинули вже 15 людей, серед них – одна дитина.

Лише з початку літа трапилися 4 трагічні випадки, що сталися в місцях, які не призначені для купання на:

- озері «Ухове» (с. Уховець, Ковельський район) – загинув чоловік 1998 р. н.;
- ставку в с. Обениж (Ковельський район) – загинув чоловік 1976 р. н.;
- озері Павлівське (с. Павлівка, Володимирський район) – загинув хлопець 2008 р. н.;
- озері Сомине (с. Сомин, Ковельський район) – загинув чоловік 1994 р. н.

Наголошуємо – безпечно купатися в обласних місцях, де

Лише з початку літа трапилися 4 трагічні випадки.

діють рятувальні пости. Ці місця визначаються та утримуються власниками водойм або органами місцевого самоврядування, на сьогодні в області облаштовано 21 таке місце.

ЩОБ УНИКНУТИ ТРАГЕДІЙ – ДОТРИМУЙТЕСЬ ПРАВИЛ:

- купайтеся лише у дозволених місцях, де є рятувальники;
- не заходьте у воду напідпитку;

- діти можуть купатися лише під наглядом дорослих;
- не запливайте далеко та не стрибайте у воду в незнайомих місцях;
- у разі небезпеки – кличте допомогу, не рятуйте без підготовки.

Нагадаємо, що в минулому році на водоймах області лише під час купального сезону було зареєстровано 33 трагічних випадки.

Бережіть себе та своїх рідних! ■

■ **Перемога кується і в тилу!**

Головний «щитовець» Віталій Гладун жодного воїна не проводжає з «Щита» з порожніми руками.

«Скільки поїздок здійснили до хлопців на фронт?! Та могли б уже 6 разів об'їхати навколо світу!»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ХТОСЬ ВТОМИВСЯ ВІД ВІЙНИ, А ДЛЯ КОГОСЬ ВОНА ЩЕ Й НЕ ПОЧИНАЛАСЯ...»

– Добродій із Горохівщини, здізнавшись із соціальних мереж, що Віталію та його побратимам-зв'язківцям на полях боїв потрібен мотоцикл, замість продажу той транспорт, попросив передати його нашою дорогою, – добре слово небайдужому землякові Андрій Васильович адресує через газету «Волинь».

Із вдячністю людям, котрі не перестають жертвувати кошти та речі задля миру в рідній країні, волонтер із гіркою констатацією: є й такі, для котрих війна ще не починалася, а ось друзі Олег Курко, Юрій Блащук, Юрій Бродилінський із першого дня війни й досі йдуть на його подвиги, щоб поміж поїздками господаря на Схід встигнути нагнути сотні скоб, збирати потрібних бійців на позиціях для будівництва бліндажів.

...Перші поїздки бороченців Андрія Лебезуна та Віталія Нагорняка були на Київщину. Відтак екіпаж двічі на тиждень встигав розвезти замовлення бригад та адресні передачі Луганщиною, Донеччиною, Миколаївщиною, Харківщиною, Херсонщиною, дорогами Запоріжжя та Сумщини... «Бус» завше вщент пакують усім, про що йдеться в списках військово-вих, а на лавету вантажать автівки. Важко сказати, чого більше чекають на позиціях бійці: потрібної амуніції чи зустрічі з волонтерами, для яких немає неможливого, якщо йдеться про «треба на фронт». Навіть Мишко Лебезун, трирічний синок Андрія Васильовича, вже знає: якщо тато збирається до захисників, значить для них потрібно зробити щось хороше! Скажімо, намалювати барвисту листівку, головне, як мама Оля, сестричкін братик Матвійко та дев'яти-

Волонтери-«щитівці» Андрій Лебезун (ліворуч), Іван Андрущук, Олександр Касянчук передали допомогу від краян бороченцю Віталієві Нагорняку та його бойовим побратимам.

рев'яний знак хтось тихцем прибрав із узбіччя.

«ЯКЩО НЕМА ДОПОМОГИ З ТИЛУ – В ОЧАХ ВОІНІВ ГАСНЕ НАДІЯ»

...Перші поїздки бороченців Андрія Лебезуна та Віталія Нагорняка були на Київщину. Відтак екіпаж двічі на тиждень встигав розвезти замовлення бригад та адресні передачі Луганщиною, Донеччиною, Миколаївщиною, Харківщиною, Херсонщиною, дорогами Запоріжжя та Сумщини... «Бус» завше вщент пакують усім, про що йдеться в списках військово-вих, а на лавету вантажать автівки. Важко сказати, чого більше чекають на позиціях бійці: потрібної амуніції чи зустрічі з волонтерами, для яких немає неможливого, якщо йдеться про «треба на фронт». Навіть Мишко Лебезун, трирічний синок Андрія Васильовича, вже знає: якщо тато збирається до захисників, значить для них потрібно зробити щось хороше! Скажімо, намалювати барвисту листівку, головне, як мама Оля, сестричкін братик Матвійко та дев'яти-

річна сестричка Олександра, чекати його терпеливо, без зайвих запитань і з молитвою.

«Якщо на позиціях не бувають волонтери з тилу – в очах воїнів гасне надія», – ці Андрієві слова чуються в унісон побажанням захисників усіх фронтів, із якими чи не щодня спілкуюся по телефону. Маю за честь знати Андрія та Віталія з волонтерських поїздок на Схід у перші тижні вторгнення москалів.

Тепер Іван Андрущук замінив на волонтерському посту Віталія Нагорняка, відколи той служить у ЗСУ. Хлопцями надійними та ще й веселими називає всіх трьох Віталій Гладун. Головний «щитовець» зізнається, що часто й неабияк свариться здалеку й зблизка, коли ті, не зважаючи на небезпеку, змінюють маршрут, але, як каже пан Іван, хвилини, в які волонтери зустріваються, зустріли волонтерів, вартують найбільшого ризику.

«УКРАЇНУ НИНІ МАЛО ЛЮБИТИ НА СЛОВАХ...»

У селі Новосілки, на Горохівщині та в довколишніх громадах

Мотоцикл від добродія з Горохівщини для зв'язківців під Покровськом отримав воїн Віталій Нагорняк.

Івана Андрущука знають чоловіком, який на всіх мистецьких та сільських okazіях здобував овації вродженим хистом музиканта, актора. Але...«Непросто скликати на дійство з музикою людей, які довкіло оплакуватимуть загиблих на війні, зниклих безвісти родичів. Кожне село – то, як родина: в біді разом горює так само щиро, як святкує в радості», – знає він, завідувач клубу.

На початку війни теж пам'ятає себе з односельцями на облаштуванні блокпостів, в команді тероборонців Горохова, разом зі старостою Новосілівського старостинського округу Євгеном Пилисом – у пошуках всього, що могло знадобитися на оборонних рубежах не готової до війни краї-

ли, щоб просто наговоритися про дід, воєнні реалії та сокровенне. «Серед тих, кого знаємо (а їх – тисячі) немає лукавства чи брехні. До їхньої відвертості та щирості тягне. Якби було з чим, їздив би щотижня. Мені хочеться перед кожним знати кепку!» – каже Іван Іванович про фронтіві зустрічі. Зазвичай, так і робить, бо під кепкою має справжнісінький козацький чуб, від погляду на який не стримує усмішки навіть найсерйозніший боець.

«Після кожної такої поїздки все дужчим відчувається біль від людської байдужості. Допомогають коштами, приходять робити скоби – ті самі! На прохання могли для ЗСУ декотрі реагують так, ніби прошу щось собі. Не

■ **Прикро, бо бойові дії стануть щоразу сильнішими, а допомога від краян – меншою.**

ни та за кермом «буса», якого для потрібної справи оформував односельцю Іван Климошко. Відтоді ж до хати заклуба Івана та директори Сенкевичівської музичної школи Катерини Андрушків із усіх сільських вулиць сходиться жіноцтво, щоб невтомно ліпити вареники, пекти смаколики, робити тушкованки... На подвір'я сільських інтелігентів звозять свинячі тушки доброничів із Звинячого Юрія Павліка та Оксана Камощка, інші господарі й господарки. «Однак ми розуміли й знаємо, що цього – мало! На війні потрібні генератори, дрони, медикаменти, бронехилети... Купували їх та передавали через «Щит» військовослужбовцям-землякам, автівку, чи навіть шурупи чи маскувальну сітку, бюрократія вимагає все більше й більше. Просити в командирів запитів на маскувальну сітку, шурупи та інше вкрай потрібно, не мовлячи вже про автівку чи дрон – хіба це не марнотратство золотого волонтерського часу? І секретарки ж у мене нема», – не приховує дійсності воїну волонтер-легенда Волині Віталій Гладун перед своєю черговою поїздкою на Сумщину.

«Прикро, бо бойові дії стануть щоразу сильнішими, а допомога від краян – меншою. Зате паперів, аби доставити хлопцям, скажімо, автівку, чи навіть шурупи чи маскувальну сітку, бюрократія вимагає все більше й більше. Просити в командирів запитів на маскувальну сітку, шурупи та інше вкрай потрібно, не мовлячи вже про автівку чи дрон – хіба це не марнотратство золотого волонтерського часу? І секретарки ж у мене нема», – не приховує дійсності воїну волонтер-легенда Волині Віталій Гладун перед своєю черговою поїздкою на Сумщину.

На позицію «щитівці» доставлять і черговий номер газети «Волинь». Завдяки їм дружино з Героями всіх напрямків уже більше трьох років! І щоразу бажаємо повертатися всі дорому, в обійми найдорожчих людей і справжніх друзів, якнайшвидше! ■

«ДЮДЬКО МУСИТЬ КЕПКУ ЗНАТИ ПЕРЕД ХЛОПЦЯМИ»

Дюдьком – охрестили воїни на передовій 51-річного музиканта Івана Андрущука, бо, мовляв, його колезі-волонтерів Андрію Лебезуну лише 38! Зазвичай бійці просять екіпаж залишитися на ночів-

■ **Музичні барикади**

«Нота Нео»: від «Волинської «віагри»» – до турне на знищення російської ескадри!

Закінчення.
Початок – на с. 16

Олена ЗВБ

Але останнім часом пані Аліні було не до просування «Ноти Нео», оскільки з початком повномасштабної війни в гурті знову змінився склад. Деякі учасниці виїхали за кордон, а двоє – пішли в декрет. Тож на початку 2022 року колективу, як такого, не було взагалі.

– Колишня учасниця гурту Оксана Масляк вселила у мене віру, що новий колектив навіть за таких складних умов вдасться відновити, – розповідає пані Аліна, – довелося набирати новий склад із учасниць, яких я особисто знала і яких навчала. Адже всі вони були студентками або випускницями Луцького педагогічного коледжу. В репертуарі гурту є такі пісні, які написані саме під конкретний склад виконавиць, і вже наступні вокалістки, які приходять на зміну, їх не виконують. І не тому, що не можуть, а тому, що ці пісні не підходять під даний тембр або є неактуальними, незрозумілими для нових учасниць... Я не гонюся за трендами – за тим, що зараз популярно в музиці, бо супертренди швидко з'являються і швидко минають...

НОТА «ФА»: КУПА ДВІЙНИКІВ – І В ЄВРОБАЧЕННІ ГРАФА

Фактично гурт був за крок від міжнародної популярності. Адже «Нота Нео» – півфіналісти національного відбору Євробачення 2005 року. Запитую в пані Аліни, чи не хотіли б дівчата ще раз спробувати штурмувати цю вершину?

– На той час ми не розуміли рівня відповідальності, рівня фінансових затрат, – відповідає керівниця гурту. – В якості реклами, звісно, цікаво спробувати це раз спробувати штурмувати цю вершину? Проте кількість коштів, які витрачають на поїздки на Євробачення, – дуже значна. Потрібно мати багатих спонсорів.

Щоправда, після участі у відбірковому турі Євробачення

Творча наставниця і мудра порадиця «Ноти Нео» – заслужена артистка України Алла Опейда.

з'явилася чимало гуртів подібних до «Ноти Нео», які намагалися його копіювати.

– У таких колективів було ідентичне все: і склад – 4 учасниці, і костюми схожі на наші, і репертуар подібний, – розповідає пані Аліна. – Не раз казали нам: «От ви виступали там то, а нас там... взагалі не було». Виявляється, існували гурти-двійники «Ноти Нео». Нас це спочатку засмучувало, сердило. Але минули роки – і з тих колективів нікого не залишилося...

НОТА «СОЛЬ»: ХТО ВСТАНОВИТЬ НАД ПЛАГІАТОРАМИ КОНТРОЛЬ?

– сольно заспівати? – перепитую, усміхаючись, пані Аліна. – Навпевно, мені вже пізно розпочинати сольну кар'єру. Хоча, якщо розібратися, то у всіх наших композиціях четверо виконавиць

Чотири учасниці гурту «Нота Нео» в українських народних костюмах.

співають сольно, адже в основному ми виконуємо 4-голосі, і часто поліфонічні пісні, де кожна учасниця має власну «сольну» партію. Моє завдання – з'єднати ці чотири голоси в один акорд, щоб слухачі відчували єдине впізнане співзвуччя під назвою «Нота Нео».

Взагалі, пані Аліна називає свій гурт експериментом. І шкодує, що раніше не було такої техніки для записів, і їхні унікальні репетиції збереглися лише в пам'яті, а не у відео чи аудіозаписі.

– От у нашому репертуарі є пісня «Казочка», – продовжує лідерка «Ноти Нео». – Вона розписана ще Тетяною Келебай. Ми тільки одного разу її виконували. Це такий цікаво складований мікс із різних забавлянок, скоромонок, лічилок... Я поставила теперішнім учасницям запис цієї пісні. Вони запитали: «Чому ми такого

не співаємо?». Але композицію не виставляли на загал, щоб ніхто не привласнив, бо вже були прикрі випадки «крадіжки». Я не раз писала деяким виконавцям із приводу пісень, які – ну дуже вже нагадують наші, що то – плагіат. У відповідь чула: «То не плагіат, то просто надихалися вашою творчістю». Але це таке «надихання», що просто як під копірку зроблене. Я в таких випадках по-людськи прошу, щоб хоча б зазначали, що то кавер пісні гурту «Нота Нео», а аранжування – такої то...

НОТА «ЛЯ»: ЯК АПЛОДУВАЛА ЇМ ФІНСЬКА ЗЕМЛЯ

Лячно було учасницям гурту перед гастролями у Фінляндії. Спочатку думали – не впровадяться. Програма виступів була на 80 відсотків акапельною, тобто – лише живі голоси без інструментального супроводу. Лідерка «Ноти Нео»

■ **Якщо в мене забрати творчість, то це вже буду не я. В декреті пробула всього три місяці – і знову вийшла на сцену...**

каже, що це дуже складно, бо, якщо є музичний супровід, то можна в «переграх» кілька секунд перепочити. А якщо нема – працює суто голос. Захворіти в співачок не було права – попереду ж 31 концерт. – Після сотень кілометрів дороги, постійних переїзів, недосипів наступали моменти сильної фізичної і моральної втоми. Адже кожен концерт – це віддача енергії слухачу, – зізнається Аліна Степанюк.

– Були моменти, що ми працювали вже на межі своїх можливостей, але змогли пересилити обставини і втому та достойно представили Україну на міжнародному рівні. Каже, сил додавало, коли бачили, як в українських біженців текли слюзи, коли чули українські пісні у виконавців «Ноти Нео».

– Відомі колядки «Нова радість стала» і «Добрий вечір тобі» ми співали разом, – каже пані Аліна Степанюк. – Вони плакали – і ми не могли стримати сліз. Підходили і дякували нам за те, що привезли їм частинку Батьківщини...

Оскільки репертуар різдвяного турне по Фінляндії був україномовним (лише колядку «Тиха ніч» колектив співав двома мовами – фінською і українською), то учасниці хвилювалися, як це сприйматимуть люди. Але, на диво, дуже гарно сприйняли. Перед кожною піс-

нею Аліна Степанюк намагалася англійською мовою донести зміст кожної композиції. У програмі виступів були колядки та щедриків – від автентичних до авторських, сучасних. Загалом під час туру по Фінляндії зібрали майже 25 тисяч євро, частину з яких пішла на потреби ЗСУ і на допомогу українським біженцям у країні «Суомі».

НОТА «СІ»: КОМПОЗИЦІЮ «ІЗ КРИЛАМИ» СПІВАЮТЬ УСІ

СІм'я підтримує Аліну Степанюк у її професії.

– Сестра каже мені: «У тебе не дві дитини, а три. Третя – це музика», – усміхається співачка і додає, а чоловіка перед одруженням попередила, що творчість займає велику частину його життя, від якої я не зможу відмовитися. Попросила подумати, чи зможе живі голоси без інструментального супроводу. Лідерка «Ноти Нео»

– і ми одружилися. Він знав: якщо в мене забрати творчість, то це вже буду не я. В декреті я пробула всього три місяці – і знову вийшла на сцену...

Цікавлюся у лідерки «Ноти Нео», чи не було бажання писати англійськомовні пісні, як це на догоду настало для багатьох виконавців?

– Переходити на англійську – не бачу сенсу, – відповідає пані Аліна. – Думки змінити репертуар були, щоб не тільки народні пісні виконувати, а ще й авторські. І, в принципі, зараз у нас є авторські пісні, але все одно вони звучать як народні. Ми намагалися тримати цю нішу і не переходити в інші. Адже народну пісню можна виконати у різних музичних стилях – надавши їй таких крил, щоб у залі підслухували усі!

ДО РЕЧІ

За весь час існування гурту «Нота Нео» випустило 4 альбоми. Авторі пісень, окрім «Черемшини», – всі волиняни. Перший альбом, що вийшов у 2003 році, називався, як і гурт – «Нота Нео». Другий – «Чи ви чули» – з'явився на десятиріччя колективу. Третій – «Чисті озера» – на двадцятиріччя. Четвертий – «Різдвяний» – побачив світ 2024 року. ■

■ **Болить!**

Зупинилося серце отамана Гори

Відйшов у засвіти учасник бойових дій, Верховний отаман ГО «Всеукраїнське Велике Козацьке Коло», генерал Армії козацтва Володимир Присяжнюк (отаман Гора)

Олександр СЕРЕДЮК, член ради старійшин Українського козацтва

Володимир Присяжнюк. Більшість його знали як отамана на Гору. Він був потужний не лише в тілі (160 кг), але і в душі. Пристрастий патріот, національно-радикального спрямування, не був багатослівним. Проте кожне слово його було, мов постріл, влучало в «десятку».

Тому за ним йшли молоді і старі, яких він уміло організовував у козацьку лаву, яку переводив у Велике козацьке коло України. Це була альтернатива Козацькій раді Українського козацтва.

■ **Кожне слово його було, мов постріл, влучало в «десятку».**

Прикро писати про нашого отамана у минулому часі. Прикро подумати, що він відійшов у засвіти, на луки Свароги, бо він був переконаним Рідновіром.

Ми пам'ятатимемо його все життя, вінчю, бо він увійшов в історію національно-визвольних змагань, історію козацького руху в Україні. «Будьмо!» – як любив час-то вигукувати він. ■

Володимир Присяжнюк був потужний не лише в тілі (160 кг), але і в душі.

■ Пульс тижня

На Ковельщині – два випадки сказу

Ковельська районна державна адміністрація посилює заходи безпеки після виявлення випадків сказу у лисиці та собаки

Любомира НАТИНКА

Так, захворювання лисиці виявлено на території лісових угідь ДП «Ліси України», що розташовані за 5 км від села Машів Вишнівської територіальної громади.

Випадок сказу собаки зафіксовано у селі Ситовичі Поворської територіальної громади. За результатами засідання, комісія прийняла рішення про запровадження низки обмежень.

Зокрема, на Любомльщині карантинні обмеження запроваджено в мисливські угіддя «ТзОВ ВІКІНГ» (квартал 27), також заборонено вихід собак на поля та лісові масиви, а також вивезення тварин за межі карантинної зони.

А в селі Ситовичі буде проведена подвірна вакцинація домашніх тварин (за наявності) та встановлено постійний ветеринарний нагляд за тваринами в цьому населеному пункті. ■

Обікрав, жорстоко побив і зґвалтував... 80-річну жінку

За це 40-літньому зловмиснику призначили покарання у виді 14 років позбавлення волі

Ліна ВОГОНЬ

Як інформує пресслужба Волинської обласної прокуратури, неодноразово судимий уже чоловік 20 лютого 2024 року в одному з сіл Ковельського району напав на 80-річну жінку, жорстоко її побив та зґвалтував. Від отриманих тілесних ушкоджень потерпіла померла.

Окрім цього зловмисник викрав із будинку в цьому ж селі одяг, побутові речі та продукти харчування.

А вночі 29 квітня 2024 року в селищі Голоби Ковельського району він не виконав законну вимогу поліцейського зупинитися для встановлення особи та причини перебування в громадському місці під час комендантської години.

Аби уникнути перевірки, зловмисник ударив одного поліцейського та розмахував кухонним ножем перед іншими правоохоронцями, які його і затримали.

Суд призначив волинянину покарання у виді 14 років позбавлення волі.

Досудове розслідування: Ковельське РУП ГУНП в області. ■

«Хочеш спробувати крутий психотроп? Ідем до мене!»

Ковельчанин перетворив свою оселю на притон для наркоманів

Наталія МУРАХЕВИЧ, пресслужба обласної прокуратури

Прокурори Ковельської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 37-річним жителем Ковеля незаконного придбання, зберігання з метою збуту та збуту особливо небезпечної психотропної речовини, а також неодноразового надання приміщення для її незаконного вживання (ч. 2 ст. 307, ч. ч. 1, 2 ст. 317 КК України).

За даними слідства, упродовж січня – березня 2025 року чоловік, який уже мав проблеми із законом, збував у Ковелі психотроп PVP та дозволяв охочим вживати його у себе в оселі, де було усе необхідне для цього обладнання.

Правоохоронці задокументували понад 120 епізодів незаконної діяльності волинянина.

Обвинувачений перебуває під вартою і недовзі постане перед судом. ■

На посту «Венське» беруть плату з відвідувачів Шацьких озер: особа – 10 грн, легковий автомобіль – 30 грн, мікроавтобус – 40 грн, мотоцикл – 25 грн, автобус або вантажівка – 50 грн.

Усе – законно!

■ Побачення з Волинню

План-схема Турської осушувальної системи.

Турський канал чи... річка Люцемер

Закінчення. Початок – на с. 1

Микола ЯКИМЕНКО, заслужений журналіст України, почесний краєзнавець України

Пошуки часу будівництва Турського каналу виявилися нелегкими. В краєзнавчій літературі про нього згадується лише мимохідь, як про довершений факт. Не допомогли й місцеві старожили. Так 78-річний мешканець села Гірники Сава Ващук, з яким зустрічався в листопаді 2008 року, розповів, що ні материн дядько Іван Чередюк, 1863 року народження, ні його батько не пам'ятали, хто і коли прокладав цей канал. Тобто, до приходу на Полісся експедиції Жилінського він був вже давно збудований.

Підтвердження цьому знаходжу й у виданому в 1898 році «Ілюстрированном путеводителе Юго-Западной железной дороги. Линия Казатин – Граево» (Київ, 1899 р.).

«На 398-й версте от Казатина находится станция Заболотье, – читаємо в путівнику, – название которой хорошо характеризует эту местность. Местечко Заболотье, давшее имя этой станции, на берегу озера Тур, от которого начинается Турский водопровод, соединяющий озеро Тур с озерами Кисобул (тепер Тисобул. – Авт.) и Ореховым, а это последнее с ручьем Комаром. Далее на север этот канал получает название «Ореховского водопровода». Длина Турского водопровода составляет 40 верст без озер, которые он соединяет; ширина около 6 сажен (сажен – 2,13 метра), а глубина – 3–5 футов (фут – 0,305 метра). Ныне Турский канал признан ненужным и совершенно заброшен: сторожевые будки сняты, ремонта никакого не производится и мосты, перекинутые чрез него, не поддерживаются».

Висновок: канал вже в 1898 році мав досить солідний вік. Не міг же він за якихось два десятиліття прийти до такого занепаду.

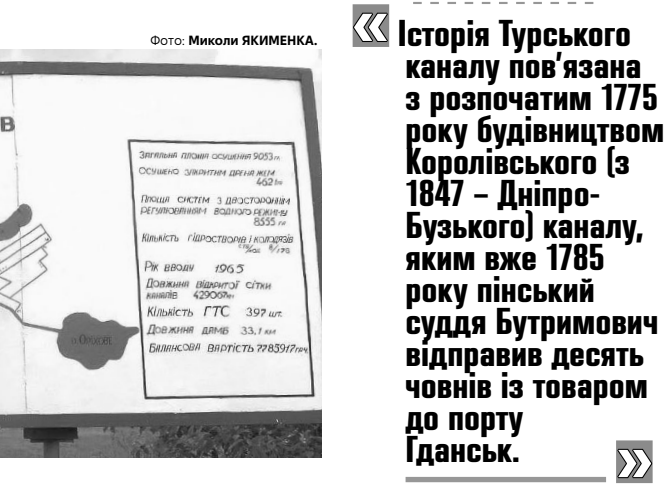
Продовжуючи пошук в «Энциклопедическом словаре Брокгауза и Ефрона» в статті «Волинская губерния», читаю: «В северной части Ковельского уезда находятся так называемые водопроводы, по которым совершается сплав леса и которые служат вспомогательными каналами, соединяющими реки Припять и Турию с Днепро-Бугской

системой. Самый длинный из этих каналов – Турский водопровод (40 верст) соединяющий озеро Тур с озерами Кисобул, Орехово, с ручьем Комаром».

Отже, історія Турського каналу пов'язана з розпочатим 1775 року будівництвом Королівського (з 1847 – Дніпро-Бузького) каналу, яким вже 1785 року пінський суддя Бутримович відправив десять човнів із товаром до балтійського порту Гданськ. Однак суднопластво через літньо-осіннє мілководдя мало сезонний характер. Розпад Польщі, яка після 1795 року перестала існувати як самостійна держава, на багато десятиліть призупинив реконструкцію каналу.

Роботи відновилися лише 1837 року. Відомості про це знаходжу в книгах Петра Лукашика «История мелиорации земель Брестчины» (Брест, 1998) і «Обновление земли» (Брест, 2001), а також в історичній довідці, наданій державним унітарним підприємством «Дніпро-Бузький водний шлях» (Пінськ). Так ось спорудження трьох водопідвідних каналів – Білоозерського, Турського і Орхівського – розпочалося в 1839-у. Турський канал, як і проритий у ті ж 1839 –1847 роки Білоозерський, мав постачати водою шлюзи Дніпро-Бузького каналу. Обидва з'єднали між собою по кілька великих озер, що слугували природними резервуарами води, яка самопливом надходила в розташовані в межах річці Піни і Муховця шлюзи Дніпро-Бузького каналу. В довідниках і енциклопедіях XIX століття їх так і називають – водопроводами. Турський, зокрема, розпочинався біля однойменного озера, яке на Волині за площею (1296 га) поступається лише Світязю (2750) і Пулемцькому (1630). Потім ніс свої води до озера Тисоболь, ще далі до озера Орхівові і Орхівові. А вже з останнього було прокладено Орхівський канал, яким, власне, вода на 110-му кілометрі від Пінська і потрапляла в шлюзи Дніпро-Бузького каналу.

Цікаву сторінку цієї давньої історії відкриває і праця відомого вченого-краєзнавця XV століття Яна Длугоша «Анналі або хроніки славного Королівства Польщі». Торкнемо фактів, викладених у цій фундаментальній праці в розділі «Озера Холмської землі», написаній, нагадаю, приблизно 550 років тому. Аби не відволікатися від головного, цитуватиму лише ті його частини, які стосуються згаданої теми. Вони відкри-

Один із шлюзів на водній магістралі Турського каналу.

Насосна станція на Турському озері. Частина води сюди надходить каналами із колишнього Шацького району.

Микола Якименко на озері Остров'є (Волянське) у вересні 2005 року.

ють нові, невідомі досі, сторінки нашої географії:

«...Шацьке – велике озеро Холмської землі. Воно має два імені, бо місцеві називають його ще Люцемер (тепер Люцимер. – Авт.). З нього витікає річка його ж імені – Люцемер... Також Турське – велике озеро Холмської землі... Воно також дало ім'я розташованому поруч селу... Наповнюється також і річкою Люцемер... Також Орхівові – велике озеро Холмської землі. Воно розташоване серед лісового пустища між селами Саморовице (тепер Самари) й Щедрогір і живиться річкою Люцемер, яка витікає з Турського озера і впадає з нього (Орхівського) в сусіднє озеро, яке зветься Орхівові. Річка Люцемер, яка витікає з нього (Орхівця), впадає в Остров'є (теперішня назва Волянське – вже радянська). Остров'є – озеро Холмської землі, розташоване поруч із селом Невір... Воно також живиться річкою Люцемер, яка, пройшовши після озера невеличкий шлях, зливається з рікою Прип'ять...».

Кожен, хто знає маршрут Турського каналу, зауважить, що він повністю, аж до озера Орхівові, співпадає з описа-

Історія Турського каналу пов'язана з розпочатим 1775 року будівництвом Королівського (з 1847 – Дніпро-Бузького) каналу, яким вже 1785 року пінський суддя Бутримович відправив десять човнів із товаром до порту Гданськ.

■ Проблема

Під загрозою зникнення унікальне Оконське джерело, про яке знала вся Україна

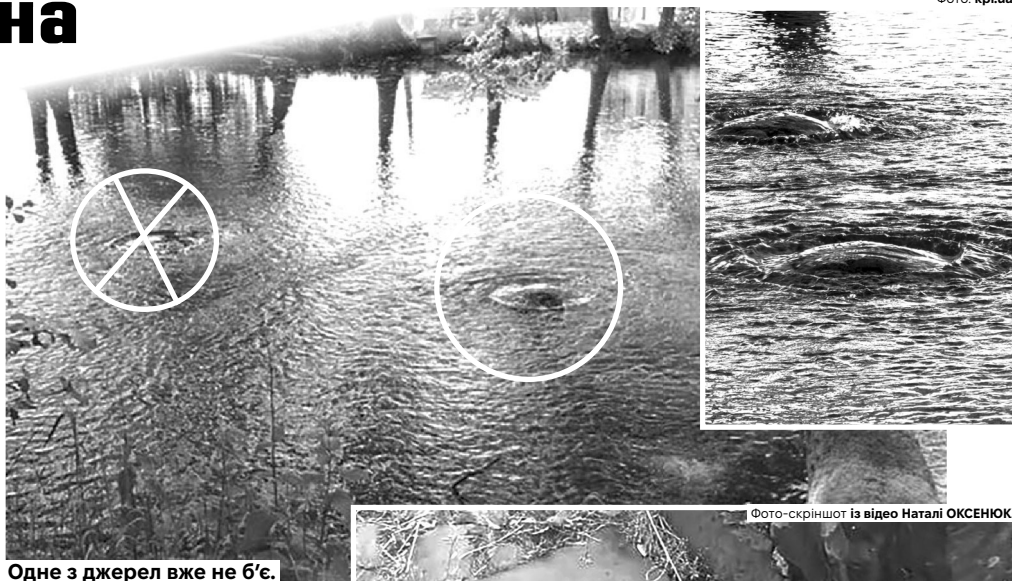
Увагу до цієї екологічної проблеми привернула у своєму відео на фейбук-сторінці маневиччанка Наталя Оксенюк

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Наталя – знана в краї самобутня дослідниця минувшини й сьогодення поліського краю з його унікальною природою, багатьма маленькими селами, що вже стали, по суті, хуторами, а то й зовсім зникли з карти Волині. У відео, зокрема, йдеться про те, що територія, біля труби, з якої охочі набирали цілющу воду, яка витікала із дзеркально-чистого озера, перетворилася на смітник...

«Оконські джерела – що з ними сталося? Маневичська селищна рада, зверніть увагу на них, поки ще не пізно. І не завадило б привести територію біля водойми до ладу. Це ж одна з родзинок Маневиччини, а в такому занедбаному стані...», – зазначила Наталя Оксенюк...

Нагадаємо, що Оконські джерела (Оконська криниця) – гідрологічна пам'ятка природи місцевого значення в Україні, де прозора вода виходить з-під землі зі значним тиском, утворюючи на поверхні озера два куполоподібні фонтани. Розташована вона у південній частині села Оконська донедавна Маневичького, а нині – Ка-

Одне з джерел вже не б'є.

«Температура води цілий рік однакова – майже 9 градусів, навіть у суворі зими озеро не замерзало.»

мін-Каширського району. Площа пам'ятки – 0,53 гектара. Перебуває у віданні ТзОВ «Науково-виробничий центр «Форель».

У 1899 році джерело описав Павло Тутковський. За цим описом глибина озера – 15 метрів, вода прозора. Температура води цілий рік однакова – майже 9 градусів, навіть у суворі зими озеро не замерзало. Витрата води дорівнювала 10,5 тисячі метрів кубічних на добу. У 30-х

роках ХХ століття горловина цього потужного джерела обвалилася, і воно зникло, а на території села Оконська виникло кілька малих джерел. Було пробурено три свердловини, щоб знайти основне джерело. У 1987 році дебіт двох діючих свердловин становив близько 70 метрів кубічних за секунду.

3 часом джерела утворили невелике озеро завглибшки 3 метри і площею 0,5 гектара. Рівень води в озері – постійний, воно ніколи не переповнюється, бо сполучається з річкою Окінкою, а також із кількома ставками, де розводять цінну і вибагливу до чистої води рибу – форель. ■

Фото: kpi.ua.

Фото-скріншот із відео НАТАЛІ ОКСЕНЮК.

Територія біля труби, з якої охочі набирали цілющу воду, перетворилася на смітник.

■ Добра справа

Участь у будівництві рекреаційного пункту взяли й жителі ближніх сіл

Напередодні Дня працівників природно-заповідної справи співробітники Великоглушанського відділення Національного природного парку «Прип'ять – Стохід» облаштували нову зону відпочинку на озері Добре, що на Любешівщині

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Фото із фейсбук-сторінки НПП «Прип'ять – Стохід».

Тепер такий рекреаційний пункт – до послуг любителів туризму, яких вабить первозданна природа.

Озеро Добре знаходиться в межах гідрологічного заказника «Бірківський» на північ від села Бірки. Його площа – 7,3 гектара, глибина – 4,3 метра. Воно малознане любителями туризму, хоч тим часом заслуговує на увагу своєю первозданною природою. ■

■ Герої не вмирають!

Віктор Какалюк і Валерій Лошик удостоєні відзнаки «Комбатантський хрест».

Знак пам'яті та вдячності за службу

Минулої п'ятниці під час ранкової молитви, яка проходить у центрі Каменя-Каширського, дві посмертні нагороди вручили рідним загиблих воїнів-краян

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За мужність у боротьбі за Батьківщину відзнака Головнокомандувача Збройних Сил України «Комбатантський хрест» присвоєна військовослужбовцям Сошиченської громади – Віктору Какалюку із села Нуйно (на фото ліворуч), який загинув 24 січня 2023 року на Донеччині, та Валерію Лошику – мешканцю села Сошичне, котрий поліг на фронті 6 серпня

2023 року в Харківській області.

«Комбатантський хрест» є знаком пам'яті та вдячності за службу. Його отримали дружини загиблих воїнів-Героїв із рук начальниці районної військової адміністрації Ольги Ващук і очільниці Камінь-Каширського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки Інни Заблоцької та Сошиченського сільського голови Ігоря Волосюка. ■

■ Пульс тижня

Одноденний заробіток передали для ЗСУ

Працівники Любешівської селищної ради долучилися до збору коштів на придбання автомобіля для військовослужбовців 60 ОМБр, в якій несе службу Іван Муравський із Любешівщини

Богдана КАТЕРИНЧУК

Кошти були зібрані з одноденного заробітку працівників установи. Спільними зусиллями вдалося зробити свій внесок на підтримку наших захисників, які сьогодні боронять незалежність України на передовій.

Військові щиро подякували, адже допомога з рідного краю надихає та надає сили у щоденній боротьбі з ворогом. На знак подяки вони передали прапор 3-ї механізованої роти 60 ОМБр, а також шеврон підрозділу – як символ бойового братерства, поваги та вдячності. ■

Фахівцям служби з надзвичайних ситуацій допомагають... безпілотники

З метою недопущення виникнення пожеж у природних екосистемах інспектори районного управління провели профілактичні рейди на територіях Камінь-Каширської та Маневичької громад

Богдана КАТЕРИНЧУК

За допомогою БпЛА фахівці ДСНС обстежили присадибні ділянки, лісові масиви та сільгоспугіддя.

Під час рейду, за порушення вимог пожежної безпеки, працівники блоку запобігання притягнули до адміністративної відповідальності двох осіб. ■

Успіх аматорів сцени з Каменя-Каширського

Вокальне тріо Центру культури та дозвілля Камінь-Каширської міськради «Singing Soul» (українською назву можна перекласти, як «душа, що співає») взяло участь у Міжнародному конкурсі мистецтв «Зоряний тріумф», який проводився онлайн, і здобуло 1-у премію

Богдана КАТЕРИНЧУК

У складі тріо – Олена Комар, Софія Кадира та Богдан Пікун. «І це – не просто перемога, а визнання таланту! Значну роль у творчому зростанні та досягненнях колективу відіграє обдарована керівниця «Singing Soul» Олена Комар. Вона підтримує й професійно скеровує кожен його крок», – йдеться про успіх цих аматорів сцени на фейсбук-сторінці Камінь-Каширської міської ради. ■

■ Фотофакт

За останній тиждень першого літнього місяця служба держохорони Національного природного парку «Прип'ять – Стохід» провела 2 рейди по виявленню порушень законодавства. Було вилучено 7 рибальських безгосподарських сіток довжиною 200 метрів та 9 ятерів, які описані та здані на зберігання. Працівники парку закликають місцевих мешканців та гостей краю дотримуватися вимог чинного природоохоронного законодавства. ■

Фото із фейсбук-сторінки НПП «Прип'ять – Стохід».

У цю рибальську пастку риба вже не потрапить...

■ Невідомі сторінки

Як чекісти отруїли повстанців із боївки «Кузьменка»

Фото з архіву Кортеліського історичного музею.

Боївка Сидора Антонюка («Кузьменка») діяла на території Ратнівського району в 1949-1950 роках. Це був час, коли повстанський рух вже пішов на спад і радянські каральні органи досить впевнено контролювали ситуацію. Те, що за таких умов молоді поліщукі готові були жертвувати своїм життям тільки, щоб не підкорятися комуністичній владі, показує наскільки жорстокою та несправедливою була ця влада. Нині виповнюється 75 років від часу, коли в результаті кількох спецоперацій МГБ повстанська група була знищена

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

На світлинах: Сидір Антонюк і Григорій Грицюк.

Гірники Адамом Лещуком, який пішов у ліс, щоб уникнути арешту. За свій маленький зріст та міцну статуру отримав псевдо «Горобчик», був озброєний німецькою гвинтівкою. «Кузьменко» і «Горобчик» мали хороші відносини з місцевими жителями, які їх годували та переховували. На прохання селян хлопці застрілили лісничого Бориса Бухаріна, який не дозволяв рубати ліс.

схронів. Повстанці налагоджують зв'язки із жителями багатотраждальних кортеліських хуторів, які були спалені під час німецької окупації. Житель хутора Рябино Улян Павлючик пізніше розповів, що група «Кузьменка» відвідувала його разів 15–17. При цьому «Кузьменко» читав багато листівок націоналістичного змісту, де були заклики до місцевого населення і особливо до

з лісу нікуди не виходили, щоб не робити слідів. Тим часом Ратнівський райвідділ МГБ завів на цю боївку ОУН агентурну справу № 356 під кодовою назвою «Приречені». У чекістів вже було достатньо інформації про вояків, які входили до складу групи. Вони знали, що під командування «Кузьменка», перейшли також «Стьопа» і «Старий» та про їхнє озброєння.

«Стьопа» - Микола Ганіч, житель села Видра-ниці Ратнівського району, заступник командира, у квітні 1949 року разом із ще одним стрибком – Пилипом Романюком за завданням «Коса» убив дільничного уповноваженого міліції і перейшов на нелегальне становище.

«Старий» – Михайло Ятчук, псевдо отримав за поважний, як для повстанця, 30-річний вік, житель села Броди, член ОУН з 1944-го, озброєний російським карабіном та пістолетом.

До боївки приєднався також житель хутора Рябино Григорій Трофімук, отримав псевдо «Мирон». 2 лютого він мав іти на службу в радянську армію, але замість цього перейшов на нелегальне становище.

Весною до повстанців долучився житель хутора Засв'яття Самарівської сільради Петро Тарасюк, який був круглим сиротою. «Кузьменко» розповів новобранцю про цілі та завдання ОУН і присвоїв йому псевдо «Тополя».

Хлопці з кортеліського лісу пішли до хутора Липово Гірниківської сільради. Недалеко від озера їх зустрів господар Улян Данилюк на псевдо «Розгром». Повстанці кілька днів перебували на острівці біля озера, а Улян приносив їм їсти. Два дні тривало «політичне навчання». «Кузьменко» вголос читав націоналістичні брошури та листівки, розповідав, що незабаром розпочнеться війна між США і СРСР. Американці швидко переможуть завдяки атомній зброї, а потім допоможуть створити самостійну Україну.

За два дні до Пасхи у боївку вступив чоловік сестри «Кузьменка» – Петро Осіюк. Він уже давно допомагав повстанцям і змушений був до них приєднатися, щоб уникнути арешту. Петро був озброєний російським карабіном без мушки і отримав псев-

до «Хоменко». Увечері в суботу перед Великоднем хлопці назбирали на хуторах у жителів яєць та інших продуктів, пішли в ліс під село Кортеліси, де переховувався «Старий», і три дні святкували. Весною в «Старого» загострився туберкульоз і йому було важко ходити, тому більшість часу перебував сам у лісовій схованці.

У ніч на 30 квітня повстанці пішли на хутір до батька «Мирона». Але потрапили в засідку. «Горобчик», який заходив у хату першим, був убитий, а іншим вдалося втекти. Після цього офіцер МГБ Русняк наказав ні в чому не винному батькові «Мирона» – Федору Трофімуку йти в сторону лісу та розстріляв його в спину з автомата. 15 травня боївка «Кузьменка» знову потрапила в засідку. Ось як про це згадував Павло Тарасюк:

«За вказівкою «Кузьменка», ми пішли в с. Старостине до Адама Литвинця, який нібито був сексотом МГБ, щоб його пограбувати, поговорити з ним, побити і, якщо він не відмовиться від роботи на органи МГБ, то його розстріляти... Не доходячи до будинку Литвинця метрів до 30 нас обстріляли і ми розбіглися. Потім ми в болоті наткнулись на «Стьопу», який був поранений у ліву ногу і не міг іти. Ми його донесли на хутір, а потім верхом на коні повезли далі. Під час нічного обстрілу був також убитий Осіюк Петро – «Хоменко». «Стьопу» Улян «Розгром» взяв на плечі, приніс до берега озера і човном перевіз на другий берег, де він переховувався в куцах».

НА ТРІЙЦЮ АГЕНТ «ЛИТВИН» ВЛИВ У АЛКОГОЛЬ СНОДІЙНЕ

Серед надійних помічників повстанців були жителі села Конище – Григорій Грицюк на псевдо «Залізник», Павло Харлампович та його небіж – Василь Терещук. Грицюк і Терещук були кваліфіковані в документах МГБ, як легальні бандити, оскільки мали зброю та брали участь в окремих повстанських акціях. Саме до них зумів втертися в довіру агент МГБ «Литвин». Цим агентом був комсомолец, житель Конища, який демобілізувався із радянської армії. Він отримав завдання від органів держбезпеки використати проти повстанців нервово-паралітичний препарат «Нептун-47». Така можливість трапилася 29 травня, під час свята Трійці.

Агент «Литвин» зустрів у будинку Павла Харламповича «Кузьменка», «Мирона» і «Тополю». «Кузьменко» попросив його та Грицюка дістати десь самогону, щоб відзначити свято. Купили півтора літра. Коли Грицюк пішов додому, щоб взяти ще й хліба із салом, «Литвин» влив у його пляшку снодійне. Під час обіду поблизу садиби Павла Харламповича «Залізник» першим почав розливати свою пляшку, а вже потім «Литвина». При цьому агент МГБ зробив помилку – випив до 200 г горілки, зокрема і 50 г з препаратом. Отрута справила сильний ефект і вже через 15 хвилин всі учасники застілля втратили

притомність більше ніж на добу. «Литвин» залишився при свідомості, але сильно захмелів і його не відпускали з двору господар із сусідом, які не пили. Лише на другу добу агенту вдалося через місцевого вчительку повідомити райвідділ про виконане завдання.

Оперативно-військова група прибула в Конище увечері 30 травня, але повстанців уже не застала. Виявилося, що першим прийшов до тями «Кузьменко» і відразу ж кинувся втікати. Через кілька годин проснувся «Мирон». Він забрав свої та «Кузьменкові» речі та зброю і також пішов у ліс. Оперативно-військова група негайно кинулася прочісувати прилегле урочище «Крушина» і затримала там наймолодшого повстанця «Тополю», який перебував у напівпритомному стані. Як розвивалися події далі, описано в документі МГБ: «Акт про знищення боївки «Кузьменка» 31 травня 1950 р.

м. Ратне 30 травня 1950 року в 20:00 в РО МГБ прийшло донесення про те, що в лісовому масиві під селом Конище Комарівської сільради знаходиться банди «Кузьменко» в кількості 3 чол. По цьому сигналу, до місця знаходження банди для її ліквідації був висланий військовий наряд в кількості 8 чол. на чолі з командиром взводу ст. лейтенантом Мельниковим. Від РО МГБ виїхали офіцери Мінеєв, Блінов і Сімонов. Під час прочісування лісового масиву під с. Конище (урочище Крушино) оперативно-військовою групою був захоплений живим в 22:00 год. учасник банди «Кузьменко» бандит «Тополя» – Тарасюк П.О., який на допиті повідомив, що 2 бандити – «Кузьменко» і «Мирон» пішли у невідомому напрямку, а два легальних бандити – Грицюк Григорій і Терещук Василь знаходяться в будинку бандпосібника Харламповича Павла Семеновича... Також бандит «Тополя» повідомив, що в болоті за 200 м від х. Липово Гірниківської сільради переховується поранений бандит «Стьопа» - Ганіч Микола Іванович. На основі цих даних наша група виїхала до місцезнаходження пораненого бандита ». В 10 год. ранку 31 травня 1950 р. оперативно-військовою групою було виявлено місцезнаходження «Стьопи». З ним разом виявився «Мирон». На підході бандити обстріляли оперативно-військову групу і під час перестрілки обидва бандити «Стьопа» і «Мирон» були вбиті».

6 червня оперативна група виявила ще одного повстанця – «Старого», який відмовився здаватися і був убитий. У загиблих повстанців було вилучено зброю: три гвинтівки іноземного зразка, автомат, два пістолети, дві гранати і оунівські документи.

11 жовтня 1950 року в селі Броди агент МГБ «Ільїн» застрелив Сидора Антонюка із пістолета, коли той прийшов до нього по продукти. ■

« На прохання селян хлопці застрілили лісничого Бориса Бухаріна, який не дозволяв рубати ліс.

Восени 1949 року боївка «Зоренка» на території сусідньої Берестейщини вбила двох радянських активістів. У селі Броди Ратнівського району спалили автомашину з обладнанням, яка належала Малоритському ліспромгоспу, на суму 56000 крб. У цьому ж селі забрали гроші у фінагента та лісників.

За активні дії під час цих акцій Ковельський округний провід ОУН призначив Сидора Антонюка командиром окремої кушової боївки. Основним місцем її базування стає ліс між Кортелісами і Сільцями – Гірницькими, де було збудовано декілька

молоді не вступати в колгоспи, не йти на службу в радянську армію, протидіяти всім заходам влади у селах. Павлючик настільки подружився із повстанцями, що допоміг їм вчинити напад на машину Малоритської кооперації, що їхала з ратнівського базару. Всього товарів і грошей забрали на суму понад 25000 крб.

АГЕНТУРНА СПРАВА №356 ПІД НАЗВОЮ «ПРИРЕЧЕНІ»

У січні 1950-го боївка «Кузьменка» жила в лісі, поблизу хутора Рябино. Були сильні морози і часто йшов сніг, тому повстанці

– Сергій Романук прибули на схід України з подарунками для 100-ї ОМБр.

Привезли 20 FPV-дронів, чотири квадрокоптери DJI Mavic 3 Pro, генератор, супутниковий модем Starlink, зарядну станцію EcoFlow, засоби гігієни та енергетичні напої.

Перемога здобувається тільки разом!

«Щиро дякуємо керівникам та співробітникам Луцької, Ковельської, Володимирської та Камінь-Каширської окружних прокуратур Волинської області за підтримку і розуміння того, що Перемога здобувається тільки разом!», – зазначають на Телеграм-сторінці 100-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗСУ. ■

■ У номері!

Фото: 100-а окрема механізована бригада Сухопутних військ ЗСУ.

Подарунки для земляків на фронті – просто круті!

Прокурори з Волині побували на переговорах

Вони возили на Донеччину, де зараз відбуваються найгарячіші бої, вагому допомогу воїнам-землякам

Ліна ВОГОНЬ

області: Луцької – Юрій Новосад, Ковельської – Юрій Луцик, Володимирської – Ігор Філімонюк, Камінь-Каширської

Відразу чотири керівники окружних прокуратур Волинської

Знай наших!

Віват волинським призерам Чемпіонату Європи-2025: Івану Киселю, Тимофію Мельничуку, Олександрі Турчин і Олександрі Шворах!

На честь веслувальників Волині у Румунії піднімався прапор України

Ковельська школа веслування довела, що вона – одна з найкращих у Європі!

Петро ПАС

При всій повазі до футболу – сьогоднішню спортивну добірку ми розпочинаємо з інформації про успіхи волинських веслувальників.

6 липня в Румунії завершився чемпіонат Європи серед молоді (до 23 років) та юніорів з веслування на байдарках і каное. Збірна України на ньому завоювала 14 медалей (6 золотих, 4 срібні і 4 бронзові) і посіла 2-е місце в командному заліку, поступившись лише збірній Угорщини, у якої – аж 34 нагороди.

Приємно, що в «сильно-жовтій» скарбниці є і чималий волинський доро-

бок, адже чемпіонами і призерами стали наші земляки з Ковельщини Олександра Турчин, Олександра Шворах, Іван Кисіль і Тимофій Мельничук.

УКРАЇНСЬКІ ЧЕМПІОНИ ТА ПРИЗЕРИ ЧЕ-2025:

«Золото»: Єлизавета Вознюк (С-1 500 м, юніори); Єлизавета Вознюк (С-1 200 м, юніори); Іванна Дяченко (С-1 200 м, молодь); Єлизавета Вознюк, **Олександра Турчин** (С-2 200 м, юніори); Ірина Федорів, Анастасія Дежичка (С-2 200 м, молодь); Софія Жушман, Ірина Неділько, Максим Бовкун, Захар Іванчук (С-4 500 м, Міх, юніори).

«Срібло»: Ярослав Верблюд, Віталій Пристай (С-2 1000 м, молодь U23); Ірина Неділько, **Олександра Турчин** (С-2 500 м, юніори); Віталій Пристай (С-1

200 м, молодь); Володимир Савчин, Карина Негря, **Олександра Шворах**, Тарас Кузик (С-4 500 м, Міх, молодь).

«Бронза»: Володимир Савчин (С-1 500 м, молодь); **Іван Кисіль** (С-1 500 м, юніори); Ксенія Цомпель (К-1 200 м, юніори); **Тимофій Мельничук, Іван Кисіль** (С-2 1000 м, юніори).

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ЧЕМПІОНАТУ ВОЛИНИ З ФУТБОЛУ-2025 ПІСЛЯ ПЕРШОГО КОЛА:							
№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Тростянець» (Ківерцівщина)	8	8	0	0	35:0	24
2.	ЛСТМ 536 (Луцьк)	8	6	1	1	28:1	19
3.	ФК «Славія» (Боратин)	8	4	3	1	19:9	15
4.	ФЦ «Ковель» (Ковель)	8	4	1	3	25:11	13
5.	ФК «Володимир» (Володимир)	8	4	1	3	15:8	13
6.	«Шахтар» (Нововолинськ)	8	3	2	3	16:9	11
7.	«ДЮФШ Волинь» (Луцьк)	8	2	0	6	9:22	6
8.	ФК «Камінь ДЮСШ» (Кам.-Каш.)	8	1	0	7	6:45	3
9.	«Андердог» (Володимир)	8	0	0	8	4:52	0

Волинські спортсмени тренуються під керівництвом Федора Семенюка, Василя Прохорука і Олександра Прохорука, наголо-сили у Волинській обласній школі вищої спортивної майстерності. Безпосередньо до змагань спортсменів готував заслужений тренер СРСР Олександр Колибельников, який є тренером збірної України.

Тим часом завершилося перше коло Чемпіонату Волині з футболу. У пере-

ФК «Тростянець» знову впевнено крокує до чемпіонства, ще не пропустивши жодного голу.

несеному матчі 9-го туру команда ЛСТМ 536 (Луцьк) каменя на камені не залишили від команди з Каменя-Каширського – ФК «Камінь ДЮСШ» – 9:0. Точніше, 0:9. Бо юні футболісти з Каменя-Каширського погодились зіграти поєдинок на хорошому газоні – арені «ЛСТМ 536». І, напевне, правильно, зробили...

Щоправда, протрималися вони лише три хвилини – точний удар «будівельника» Дениса Шворака став початком розгрому умовних господарів.

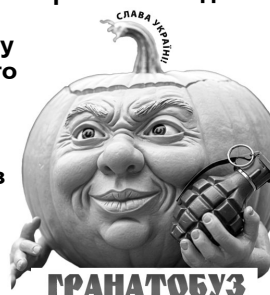
Футбол. Чемпіонат Волині-2025. Пропущений матч 9 туру. ФК «Камінь ДЮСШ» (Камінь-Каширський) – ЛСТМ 536 (Луцьк) – 0:9.

Як бачимо, після першого кола ФК «Тростянець» знову впевнено крокує до чемпіонства, ще не пропустивши жодного голу.

Увага, конкурс!

Відгадайте, що ми сьогодні заховали?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз)

Грицько ГАРБУЗ

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 12 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Літо-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 6

Сьогодні ми заховали від вас антидепресант. Хоча захоплення ним багато хто вважає не просто шкідливою звичкою, а й навіть психічним захворюванням. І все ж часто ми його любимо. Принаймні, ті, хто народився в доінтернетну епоху і любив по-сидіти-погомоніти на вулиці...

І зараз часто він є у вас удома, хоча, підозрюю (і стверджую), дружини чи мами не дуже цьому раді. Грицько Гарбуз навіть зловживає ним на робочому місці.

А ще цей «антидепресант» у нас асоціюється з індіанцями США, Чорнобилем і Фукусімою, зі сходом (вранці) і заходом (ввечері), із братами Суркісами, лавкою, частиною газети, москалями, бджолами, «буриштиною водою», східним десертом і... відомою планетою.

Що ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 18 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Палаяниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)). Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

РЕКЛАМА

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Нещодавно в селі Пехи Шацької громади відбулися збори парафіян Свято-Покровської церкви, яка досі перебувала в підпорядкуванні московського патріархату. Присутні розглянули та підтримали рішення про об'єднання релігійної громади з Православною церквою України («за» проголосували – 30 парафіян, лише 6 були проти).

Зростання реального валового внутрішнього продукту (ВВП) України за підсумками першого кварталу 2025 року уповільнилося до 0,9%, порівняно з першим кварталом минулого року. Зазначимо, що зростання ВВП України у 2024 році становило 2,9%, після збільшення на 5,5% у 2023 році.

«У мене сигнал тривоги спрацював у літаку Краків – Ліон під час непередбаченої зупинки у Відні. «Панове, то тривога в Україні! Не хвилюйтеся!». Але то треба було бачити обличчя пасажирів! Я недобре раділа, що вони хоч на мить відчули те, що відчувають люди в Україні, коли чують це зловіще завивання сирени», – поділилася своїми враженнями на сторінці у Фейсбуці Світлана Марченко.

До фондів Ковельського музею передали три металеві натільні хрестики з різним силуетом і технікою виготовлення доби Київської Русі та пізнішого середньовіччя. Знахідки були виявлені ще в радянський період під час оранки городу в одному з сіл на Чернігівщині. Дарувальник – місцевий мешканець Ігор Пініс.

Обсяг бюджету Нововолинської міської територіальної громади за доходами на 1 липня склав понад 233 мільйони гривень. Перевищення до плану – на 10 мільйонів гривень.

ТОВ «Земан» («Земан», «Сага», «Душа пивовара») потрапило до переліку компаній пивної галузі, які отримали понад 10 млн грн прибутку за минулий рік. Луцькі пивовари мають 15,7 млн грн прибутку (приріст – 40% у порівнянні з роком раніше).

Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

Відповіді на судоку за 2 липня.

7	9							
		4		3	5			
	1							9
3	4	6					2	
9	5	7	2			1	4	3
		8	4		3			
	7			2			8	
			6	5		7		
	1			9	5	3		

6	4	3	8	7	5	1	2	9
8	1	5	9	2	6	3	4	7
2	7	9	1	4	3	6	5	8
9	8	6	7	1	2	4	3	5
5	2	7	3	8	4	9	6	1
4	3	1	5	6	9	7	8	2
7	6	4	2	9	8	5	1	3
3	9	8	4	5	1	2	7	6
1	5	2	6	3	7	8	9	4

ПП БУРМАКА Н.П.
12, 19, 26 липня.
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне
www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36;
м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом.

ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ
Є у наявності, а також на замовлення:
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.
Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.
Тел.: 0662945953,
0978154505.

НЕДІЛЯ, 13 ЛИПНЯ

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.30, 10.30** "Телемагазин" **7.30, 1.30** "Квадратний метр" **8.00, 12.30, 2.00** "Таємниці світу" **9.00** "Садові поради" **9.35** "Шість соток" **11.00, 0.30** "Удачний проєкт" **11.30, 2.30** Правда життя **13.30** Хіс Комісар Рекс **3.00** "Єдині новини"

БІГУДИ ТБ

7.30 Мольфар **12.15** Т/с "Заборонений глід" **20.00** Т/с "Величне століття. Роксолана" **23.10** Говорить Україна **1.00** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел" **4.30** Сімейні мелодрами **5.30** "Вісник"

■ Невигадана історія

Обуренню свекрухи не було меж: «Він у мене головою звик працювати...»

Чоловік мені дістався абсолютно не пристосований для життя. Таке відчуття, що вчора з яйця вилупився. Як пралку запускати – не знає, як лампочки міняти – не знає. Навіть шафу за інструкцією зібрати не може

Василина СМЕТАНА, zyttia.org

«Плюнула – і сама зібрала шафу. У мене і шуруповерт для цього є».

Ось через цю шафу і розгорівся весь сирбор. Мабуть, це було останньою краплею, тому що я, зазвичай стримана і терпляча, верещала, як бензопила. Тому що дістало. До весілля ми з чоловіком жили разом півроку. От як він освідчився, так ми і з'їхалися. І це було не моє рішення, а його. Я просто підтримала. І якщо так вийшло, що за ці півроку в нас усе було в побуті нормально. Нічого не ламалося, нічого не треба було лагодити, збирати і робити якісь маніпуляції. Тому я якось прогавила момент, що чоловік нічого не вміє. Ба більше, він вважає, що і не повинен нічого вміти: це йому матуся вселила. А синочок і радий слухати.

У нас розвалилася шафа. Цю шафу мені віддала ще бабуся, коли я купила квартиру. Я тоді на цю покупку вигребла всі свої гроші, вклала спадок від іншої бабусі і торгувалася як скажена. У підсумку сяк-так влізла в потрібну суму. Але ні на ремонт, ні на меблі вже грошей не було, тому збирали меблі «з бору по сосонці». Щось віддали батьки, щось купила в комісійці, щось друзі привезли. Поступово я замінила все. І холодильник, який вмикався і вимикався з моторошними конвульсіями, і продавлений диван, і пралку. Шафа залишалася останньою. Її, як поставили в кімнату, так шість ро-

ків і не чіпали, тому що вона трималася на чесному слові. Але тут вирішили її трішки пересунути: а вона візьми – й розвалилася.

не вміє цього робити. Він навіть шуруповерт жодного разу в руках не тримав.

– Ну, я ж не роблю сам нічого руками.

« Це – не мій обов'язок: нехай займаються люди, які на це вчилися... »

Збирати цього динозавра я сенсу не бачила, тому ми віднесли його на смітник, а я замовила нову шафу. Її привезли, залишили, треба було зібрати.

Я розраховувала, що мій чоловік, який працює інженером, зможе її зібрати, тим паче до шафи йшла докладна інструкція. Але чоловік подивився на мене, як на дурепу, і сказав, що

Звідки б мені це вміти? Це – не мій обов'язок: нехай займаються люди, які на це вчилися, – зни-зав плечима чоловік.

Так я теж у куховарки не наймалася. Це – не мій обов'язок, але щось я не бачу, щоб до нас приходила спеціально навчена жінка і готувала. Чоловік від мого порівняння почервонів, сказав, що я вивертаю факти, образився

і поїхав до мами: так-так, як в анекдоті. Я навіть не думала, що коли-небудь зі мною таке трапиться.

А потім мені зателефонувала обурена свекруха, яка відчитала, що я її хлопчика змушую щось робити руками.

– Він у мене головою звик працювати, йому не треба вміти шафи збирати, – обурювалася вона.

Щось поки що від його роботи головою прибутку в нашій родині не так і багато. Я заробляю більше, хоча в мене немає вищої освіти.

Я вважаю, що чоловік має або вміти збирати шафу, або заробляти стільки, щоб найняти спеціальних людей, про яких чоловік згадував. А тут у нас – ні те ні се.

Викликати я нікого не стала, плюнула – і сама збрала шафу. У мене і шуруповерт для цього є. Весь вечір провозилася, тому що одній – не дуже зручно, але збрала. І – без вищої технічної освіти.

Чоловік повернувся додому, як ні в чому не бувало. Не запитав навіть, хто шафу збирав. А раптом я коханця попросила, який звик працювати не тільки головою, а й іншими частинами тіла?

Не знаю, як далі складатимуться наші стосунки, але чоловікові вже було сказано, що наступна його втеча до мами стане останньою. Мені в чоловіках істеричка не потрібна.

Промовчав. Щоправда, я не знаю, що це означає: чи то згоден, чи то знову образився. ■

■ Записуйте рецепт!

Квас... із полуниці!

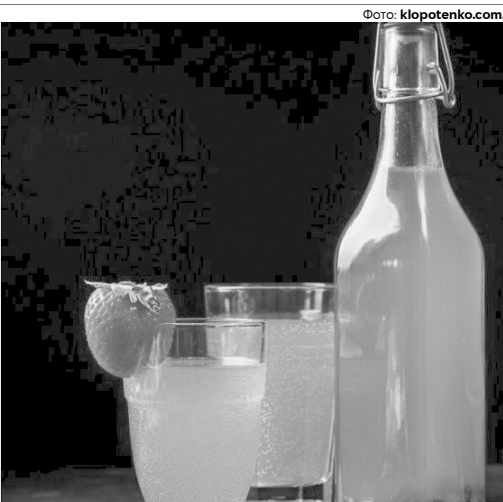
Якщо літо у вас не асоціюється з квасом, ви його якось не так проводите. Це ж – ідеальний напій у спеку, котрий об'єднує в собі найкраще від пива та лимонаду, втамовуючи спрагу та даруючи абсолютну насолоду смаком

Євген КЛОПОТЕНКО, шеф-кухар, ресторатор, громадський активіст, блогер та телеведучий

Коли ви готуєте домашній квас, насамперед ретельно вимийте банки, в яких квас буде бродити, або навіть краще простерилізуйте їх. Якщо у банках лишились якісь бруд, він може зіпсувати ваш квас і процес бродіння відбуватиметься не так, як треба. Окрім того, не варто відкривати квас і пробувати його в процесі приготування, щоб не домішати туди зайвих бактерій.

Родзинки додаються у квас для кращого бродіння, адже на них є дикі дріжджі. Тому, навіть якщо ви – не фанат цих сухофруктів, обов'язково додайте їх, як зазначено в рецепті. Як приготувати вдома квас із полуниці (приготування – 5 діб, на 20 порцій)

ІНГРЕДІЄНТИ:
• 5 л води;
• 1 кг свіжої полуниці;
• 250 г цукру;
• 10 г лимонної кислоти або 40 мл лимонного соку;
• 40 г родзинок +20 шт.

Гарантуємо: цей смак вас приємно здивує!

ПОКРОКОВИЙ РЕЦЕПТ

Крок 1: Закип'ятіть 5 л води у великій каструлі. У цей час вимийте 1 кг полуниці та наріжте навпіл, не зрізаючи хвостики – на них є дикі дріжджі. Додайте полуницю в воду та варіть до закипання. Вимкніть вогонь і дайте настоятися, поки температура напою не впаде до, приблизно, 30 градусів.

Крок 2: Додайте у напій 250 г цукру та 10 г лимонної кислоти. Ви можете замінити кислоту на 40 мл лимонного соку. Ретельно розмішайте до повного розчинення цукру.

Крок 3: Розлийте квас із полуницями у 2 трілітрові банки, лишаючи зверху місце для бродіння. Додайте по 20 г родзинок у кожен банку. Накрийте банки

марлею в 4 – 5 шарів і лишіть бродити в теплому місці на 3 – 4 дні.

Крок 4: Процес бродіння може відбуватися швидше: ви можете приступати до наступного етапу, коли побачите невелику шапку з піни. Зніміть марлю та процідіть квас у велику чисту каструлю.

Крок 5: Розлийте по літрових чи півторалітрових пляшках для зручності вживання, не доливаючи 80 – 100 мл зверху. Додайте в кожен пляшку по 3 – 4 родзинки та щільно закрийте пляшки. Лишіть квас бродити ще на 2 – 3 дні в теплому місці.

Крок 6: Готовий квас переставте в холодильник. За бажанням додайте в пляшки пару гілочок м'яти, щоб отримати легкий свіжий смак. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп 14 – 20 липня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня ви зможете відчути, що свобода важливіша за кохання. Якщо ви самотні, це не буде великою проблемою, але у стосунках варто діяти обережно, щоб не втратити їх. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Цього тижня готуйтеся до важливих одкровень у сердечних справах. Не забувайте про щирі щоденні молитви. У п'ятницю можливі незначні проблеми з травленням. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – п'ятниця.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Якщо ви у стосунках, очікуйте не еротичне рандеву або любовну інтрижку. Але не ігноруйте симптомів втоми, щоб не стало гірше. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

РАК (22.06 – 22.07)

Будьте відкриті до зустрічей із новими людьми! Приділіть увагу своєму раціону, бо можуть бути проблеми з травленням. Пийте більше води й не вживайте важкої їжі. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Цього тижня ваше любовне життя буде схоже на яскравий коктейль: усе перемішається і збовтається. Але будьте обережні, щоб не отримати «емоційне похмілля»! *Сприятливий день – середа, несприятливий – п'ятниця.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Цього тижня романтичні зміни відбуватимуться зі швидкістю світла і можуть мати велике значення для вашого любовного життя. Тиждень сприятливий для косметичних процедур. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

У вашій романтичній сфері у найнесподіваніший спосіб може зародитися нове знайомство. Зачаруйтеся! А ось у плані здоров'я можливі проблеми зі шкірою. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Цього тижня ваші розмови з партнером не будуть нудними – вам «світить» подорож або відвідування цікавого культурного заходу. Щоправда, в неділю вас можуть зурочити. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Цього тижня колега нагадає вам, що у сердечних справах не варто погоджуватися на менше, ніж ви того заслуговуєте. Людина закохана у вас, а ви не помічаєте. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

У середу доля принесе вам унікальний романтичний момент. Але протягом тижня можуть бути симптоми застуди. Тому не потрапляйте під дощ і не сидіть під кондиціонером. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ви готові до змін у своєму житті, зокрема – любовному. У четвер, можливо, ви вирішите завершити стосунки, які більше не відповідають вашому справжньому «я» – і не пошкодуєте. *Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Можливі проблеми з шлунково-кишковим трактом. Уникайте гострої та жирної їжі, їжте більше овочів і фруктів. Ваша травна система потребує відпочинку і уваги до себе. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – четвер.* ■

Усміхніться!

– Люба, чи будеш ти готувати мені, доки смерть не розлучить нас?
– Милий, якщо я буду готувати, то смерть розлучить нас дуже скоро.
😊😊😊

Життя дається лише один раз – і тому дуже нерозумно витратити його на якусь скотину. Потрібно поділити його між двома – трьома.
😊😊😊

– Молода, чарівна, забезпечена, маю дві вищих освіти, квартиру, машину. Нікого не шукаю, нічого не продаю, заміж не лаштуюся! Просто хазяю...
😊😊😊

– Ізю, ви – такий красень і ще не одружені?
– Таке моє щастя! Щоправда, як я зустрічаю дівчину, яка готує так, як моя мама, вона виглядає, як мій тато...
😊😊😊

Музичні барикади

ФОТО: фейсбук-сторінка «Нота Нео».

«Нота Нео»: від «Волинської «віагри»» – до турне на знищення російської ескадри!

Історія відомого гурту нашого краю – через класичні сім нот

Олена ЗУБ

За 25 років існування в гурті «Нота Нео» було 16 учасниць. Нинішня її керівниця Аліна Степанюк співала в колективі впродовж усіх цих років. Були співачки, які протримались 3 – 6 місяців. Перший склад зберігався найдовше 10 років. Його представниці покинули гурт за сімейними обставинами, але товаришують між собою до сьогодні та інколи виходять на заміну за відсутності нинішніх учасниць.

Тепер гурт складається з учениць Аліни Степанюк, яка викладає диригентсько-хорові дисципліни в Луцькому педагогічному коледжі. Перше сопрано – Мирослава Пашковська, друге сопрано – Марина Мельничук, перший альт – Діана Павлючик, а сама Аліна Степанюк – другий альт.

НОТА «ДО»: УЖЕ ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ ПІСНЯ – ЇХНЕ КРЕДО

До того, як виник гурт «Нота Нео», в Луцькому районному будинку культури (нині це Культурно-мистецький центр «Красне») існував інший – «Нота-N». Назва – це аббревіатура імен усіх учасників – чотирьох дівчат і одного хлопця. На випадок замін засновниця і перший керівник колективу

Тетяна Келебай набирали підготовчий склад виконавиць. У вересні 1999 року студентки музичного відділення педагогічного училища – двоє сопрано і двоє альтів – прийшли на своєрідний кастинг. Учасниці основного складу колективу наспівували партії пісень, а потім вмикалась фонограма – і кандидатки мали разом із ними виконати пісню. За кілька хвилин потрібно було вивчити мелодію. Тобто, перевірялась слухова пам'ять, гармонічний слух і уміння співати в ансамблі. Одна з претенденток – Аліна Степанюк – дуже хвилювалась, адже вперше в житті тримала в руках мікрофон і чула свій голос через звукопідсилюючу апаратуру. Але із чотирьох студенток педучилища, які прийшли тоді на кастинг, лишилась тільки вона.

Згодом до підготовчого колективу долучилися школярка Юлія Шаранда і студентки музучилища Леся Корець та Оксана Масляк. Незабаром учасниці основного складу покинули ансамбль. Лишився тільки підготовчий. Тоді Леся Корець запропонувала змінити назву гурту «Нота-N» на «Нота Нео», тобто – «Нова Нота».

НОТА «РЕ»: «ВСЕ МИНАЄ, А МУЗИКА – ВІЧНА»

Реальним роком народження колективу «Нота Нео» учасниці вважають 2000-ий, а точніше – конкурс «Чорноморські ігри», який став першим про-

фесійним конкурсом в історії гурту. 90 відсотків репертуару ансамблю склали народні пісні, тому учасниці стали тлумачили назву «Нота Нео», як нове звучання народних пісень.

2006 року Тетяна Келебай, яка заснувала гурт і керувала ним, переїздить до столиці України, проте не припиняє спілкування з учасницями і до сьогодні консультує в питаннях творчості.

На початку кар'єри гурт «Нота Нео» неодноразово порівнювали з гуртом «ВІА «Гра». Музичний колектив навіть називали «Волинською «віагрією». Запитую як Аліна Степанюк, чи вважає вона це порівняння правильним і яке її

такі гурти, як їхній? Музика потрібна різна, як саме життя: і класична, і народна, і розважальна.

НОТА «МІ»: ХОЧ ТАВРУЮТЬ – «НЕ ФОРМАТ», А ДЛЯ ЛЮДЕЙ – ЛЮБИМИ!

Мірою популярності гурту є звучання його в ефірі. Тому запитую літерку гурту, чому їхні пісні так мало чути по радіо? У відповідь Аліна Степанюк каже, що з усього багатого репертуару «Нота Нео» в ротацию взяли лише кавер всім відомого шлягеру 1960-х «Черемшина» і ще дві – три пісні. Решту творів гурту таврували як «не формат», «ніхто не буде слухати».

– А на живих концертах люди із задово-

Музика потрібна різна, як саме життя: і класична, і народна, і розважальна.

ставлення до «Віагри» Костюка – Меладзе, що нещодавно офіційно припинила своє існування?

– Так, дійсно такі порівняння виникали, – усміхається. – В складі «Нота Нео» – молоді симпатичні дівчата, і костюми для виступів були досить цікаві, навіть можна сказати еротичні. До того ж, на початку творчого шляху виступи «Нота Нео» були наповнені хореографією. Зараз її спростили, – розповідає виконавиця і додає: – Але в нас із «Віагрією» – абсолютно різний репертуар, абсолютно різний напрямок. А щодо того, чи потрібні

ленням слухають, – каже співачка, – ще й масово підходять і дивуються: «Чому ваші пісні не звучать по радіо?» (усміхається). Фолк-музики (жанр популярної музики, який розвинувся на основі народної музики в середині ХХ століття. – Ред.) взагалі мало в музичному радіопросторі України. За останні роки стало модним включати елементи фолку в поп-рок композиції. Але реальних фолк-колективів, які постійно були б у ротатії на радіо, за 34 роки незалежності можна перелічити на пальцях однієї руки.

Закінчення інтерв'ю – на с. 9

Золоті слова

ФОТО: google.com.

Церков-домовина розвалиться... і з-під неї встане Україна. І розвіє тьму неволі, світ правди засвітить, і помоляться на волі невольничі діти!

Тарас ШЕВЧЕНКО (1814–1861), український пророк, національний герой і символ України, пророк, поет, мислитель, художник, громадський діяч).

2025 ЛИПЕНЬ
Антон, Василь, Данило, Леонтій, Олександр.

10 Четвер

10.07.1941 року відбувся погром у Єдвабному (БРСР), під час якого кілька сотень місцевих євреїв були вбиті своїми польськими сусідами, більшість спалена у stodoli.

☀ схід – 21:56, захід – 04:00. Повний місяць. 15-й день.
☀ схід – 05:17, захід – 21:30. Тривалість дня – 16:13. Тривалість ночі – 07:47.

11 П'ятниця

Рівноапостольної княгині Ольги.

☀ схід – 22:26, захід – 05:12. Спадаючий опуклий місяць. 16-й день.
☀ схід – 05:18, захід – 21:29. Тривалість дня – 16:11. Тривалість ночі – 07:49.

12 Субота

12.07.1580 року надруковано Острозьку Біблію — перше повне видання всіх книг Св. Письма церковнослов'янською мовою.

☀ схід – 22:48, захід – 06:31. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.
☀ схід – 05:19, захід – 21:28. Тривалість дня – 16:09. Тривалість ночі – 07:51.

13 Неділя

День рибалки.
Собор архангела Гавриїла.

☀ схід – 23:05, захід – 07:53. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день.
☀ схід – 05:20, захід – 21:27. Тривалість дня – 16:07. Тривалість ночі – 07:53.

14 Понеділок

14.07.1894 року у Львові відбувся перший на території України футбольний матч — змагались команди Львова і Кракова.

☀ схід – 23:20, захід – 09:15. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день.
☀ схід – 05:21, захід – 21:26. Тривалість дня – 16:05. Тривалість ночі – 07:55.

15 Вівторок

День миротворця.
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ.
День хрещення Київської Русі-України.
Рівноапостольного князя Володимира.

☀ схід – 23:32, захід – 10:36. Спадаючий опуклий місяць. 20-й день.
☀ схід – 05:22, захід – 21:25. Тривалість дня – 16:03. Тривалість ночі – 07:57.

16 Середа

День бухгалтера та аудитора в Україні.
День ухвалення Декларації про державний суверенітет України.

☀ схід – 23:45, захід – 11:57. Спадаючий опуклий місяць. 21-й день.
☀ схід – 05:24, захід – 21:24. Тривалість дня – 16:00. Тривалість ночі – 08:00.

Магнітні бурі у липні

Джерело: novytv.

☛ Слабкі: 12, 20, 28, 29.
☛ Сильні: 17, 19, 21, 27.

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуальності», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження ШВАБЮК Галина Іванівна
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Євгенівна	Спеціальний кореспондент ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Медицини ХВАС Любов Володимирівна	

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 K5
Приватбанк, МФО 3052299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8190.
Загальний тижневий тираж: 8300.
Замовлення № 907.